



veto

nummer 28

27 april 1998

Jaargang 24 - 1997-1998

afgifte : Leuven X
(weekblad - verschijnt niet van
juni tot augustus)

België-Belgique
P.B.
3000 Leuven 1
2/2817

**Kringverkiezingen
Economika en VTK**

p. 4

**Week van de
duurzame
mobiliteit**

p. 6

**Een plons in het
Poldermodel**

p. 7

Aktie bij kabinet van minister van Onderwijs

Verbetering studietoelagenstelsel voldoet niet

Olangs maakte de minister van Onderwijs Luc Van den Bossche (SP) op een onderhoud met de 'Overleggroep Studietoelagen' een aantal maatregelen bekend om het stelsel van studietoelagen te verbeteren. Daarmee komt de minister tegemoet aan een aantal van de eisen die gesteld worden door diezelfde Overleggroep en een door het Vlaams parlement unaniem goedgekeurde resolutie. De Overleggroep Studietoelagen, die verleden woensdag in Brussel nog aktie voerde, vindt de aangekondigde maatregelen goed maar vindt vooral dat de minister meer moet doen.

De 'Overleggroep Studietoelagen', bestaande uit de Vereniging van Vlaamse Studenten, ABVV- en ACV-jongeren, de sociale diensten van alle universiteiten, de Bond van Grote en Jonge Gezinnen, de werkgroep sociale voorzittingen van de katholieke Hogescholenkoepel en het ACW, hield vorige woensdag een ludieke prikaktie aan het kabinet van de minister van onderwijs. Daarmee wilde de Overleggroep aan de minister duidelijk maken dat zijn aangekondigde maatregelen goed zijn maar onvoldoende. Er werden hem enkele tienduizenden handtekeningen overhandigd die de verschillende organisaties van de Overleggroep verzameld hadden tijdens een petitie-aktie.

De iets meer dan honderd vreedzame aktievoerders werden verwelkomd door een twintigjarige rijkswachters met waterkanon, zij waren donderdag net te laat om Dutroux in te rekenen in Saint-Médard. Van de aanwezige aktievoerders werd een delegatie van tien ontvangen door kabinet-medewerkers. Nadat de petitie werd afgegeven en de eisen herhaald, benadrukten de kabinet-medewerkers dat zij de eisen aan de minister gingen overbrengen.

Indexering

De eerste aangekondigde maatregel is de automatische indexering van de studietoelagen. De belofte hiervoor werd reeds gemaakt bij de vorming van de Vlaamse regering in 1995 en herhaald bij de opening van dit academiejaar in Leuven door Vlaams minister-president Luc Van den Brande. Deze maatregel zou van kracht worden vanaf volgend academiejaar. De tweede maatregel is de verhoging van de minimum-inkomensgrenzen met tien procent. Dit komt neer op een verhoging van de studietoelagen voor de meeste beursgerechtigde studenten. Ten derde zal het systeem van vermoedelijke inkomens (waarbij rekening kan gehouden worden met het huidige inkomen en niet met het belastbaar inkomen van twee jaar voor de

aanvraag) uitgebreid worden. In meerdere situaties zal men in de toekomst rekening houden met een daling van het inkomen van de ouders, bijvoorbeeld door vrijwillige vermindering van de arbeidsprestaties door deeltijds werken en projecten van arbeidshervorming. De vierde aangekondigde maatregel houdt in dat studenten met een diploma uit het hoger onderwijs voor sociale promotie, het avondonderwijs in de volkswijk, recht zouden krijgen op een studiebeurs indien ze verder studeren in het hoger onderwijs. Tenslotte kondigde de minister een dubbel onderzoek aan dat uitgevoerd wordt door het Hoger Instituut voor de Arbeid (Hiva) ver-

bonden aan de KU Leuven en door de Onderwijsgroep van de Universiteit Gent. Het onderzoek zal enerzijds de doelmatigheid en doeltreffendheid van het studietoelagenstelsel onderzoeken en anderzijds de studiekosten bestuderen. Dat slechts een aantal van de eisen van de Overleggroep en van de punten van de resolutie werden aangepakt heeft verschillende redenen. Marc Pattyn, woordvoerder van het kabinet van onderwijs: "De maatregelen die in het vooruitzicht worden gesteld zijn een antwoord van de minister en de Vlaamse regering op een resolutie van het Vlaams parlement. Deze resolutie werd trouwens unaniem goedgekeurd. Dat niet alles wat in de resolutie staat werd opgenomen door de minister heeft te maken met de beperkte budgettaire mogelijkheden. Anderzijds zal een ander bekeken worden volgens de resultaten van het onderzoek." Of alle maatregelen voor het academiejaar '98-'99 van kracht zullen zijn was nog niet duidelijk. Sommige zijn in uitvoering, andere in voorbereiding.

Resolutie

Voor de Overleggroep blijven een aantal knelpunten echter zonder oplossing. Zo wordt geen gehoor gegeven aan de noodzaak van een extra tegemoetkoming voor studenten uit gezinnen met een zeer laag inkomen (onder de minimum-inkomens-



Zoals beloofd: deel 2 van de katern subkulturen. Jungle en Crapuuil sieren al geruime tijd het Leuvense straatbeeld, wij probeerden middels een graffitiroer te achterhalen wat hen drijft. Bovendien geeft professor De Meyer zijn visie op het fenomeen subkulturen. Pagina's 8 en 9.

(foto Ivan Put)

grens), door de invoering van een progressieve stijging van de studietoelagen naar mate het inkomen daalt. Om de stijging van de studiekosten op te vangen moeten ook de maximumgrenzen, die bepalen of een student al dan niet recht heeft op een studiebeurs, stijgen. Daardoor zouden van meer studenten recht krijgen op een beurs. De automatische indexering, de verhoging van de minimuminkomensgrens met tien procent en de daaruit voortvloeiende verhoging van de studietoelagen betekenen dat de studietoelagen voldoende aangepast worden aan de gestegen studiekosten. Dat de studiekosten tijdens de laatste tien jaar sterk gestegen zijn, is duidelijk voor de Overleggroep en is een argument dat ook in de resolutie terug te vinden is. Het is de bedoeling van het onderzoek naar de studiekosten om duidelijkheid te scheppen over de gestegen studiekosten. De bezorgdheid van de Overleggroep beslaat echter ook de correcte toepassing van de onderzoeksresultaten. Daartoe werd de vraag gesteld om aanwezig te kunnen zijn in de stuurgroep van het onderzoek, wat geweigerd werd.

De 'kadastraal inkomen-test' (KI), die in het verleden nogal wat onterechte studietoelagen heeft weggevoerd, heeft echter tot gevolg dat een klein aantal studenten ten onrechte uitgesloten worden. Daarom wordt de invoering van een bodem-KI voorgesteld om dit euvel te verhelpen. Ver-

der vraagt de Overleggroep de invoering van een beurs voor bisstudenten onder strenge voorwaarden en een verbetering van het studiebeurzenstelsel in het sekundair onderwijs. Van den Bossche werkt eveneens niets uit voor deeltijdse en samenwonende studenten en er is ook nog geen sprake van een verbetering van het systeem voor de zelfstandige student. Al deze eisen zijn eveneens terug te vinden in de resolutie.

Deze week worden de voorstellen van de minister van Onderwijs besproken in de subkommissie Studietoelagen van de Onderwijskommissie van het Vlaams parlement. Het is in diezelfde subkommissie dat de door alle partijen goedgekeurde resolutie werd opgesteld en waar het dekretvoorstel betreffende de studietoelagen van Ludo Sannen (Agalev) besproken zal worden. Dit voorstel van dekret werkt de meeste punten van de wel resolutie uit. Het zou als basistekst dienen om verder te werken rond een verbetering van het studietoelagenstelsel. Een logisch gevolg van het unaniem goedgekeurde van de resolutie in december jongstleden zou zijn dat er meer dan de voorstellen van de minister van onderwijs goedgekeurd zouden worden. Denkende aan de huidige en toekomstige generaties studenten wordt deze redenering hopelijk eindelijk gevolgd.

Olivier Remy

lezersbrieven

Alle lezersreacties kunnen bezorgd worden op het redaktiesekretariaat in de 's Meiersstraat 5, 3000 Leuven en moeten vóór vrijdagmiddag 16.00 u binnen zijn, liefst op diskette of via e-mail veto@veto.student.kuleuven.ac.be.

De brieven moeten betrekking hebben op in Veto behandelde onderwerpen of op Leuvense (studenten-)actualiteit. Anonieme brieven komen nooit in aanmerking: de schrijver moet steeds naam, studietoer en adres bekendmaken. Slechts uitzonderlijk, en na uitdrukkelijk en gemotiveerd verzoek, kunnen ze weggelaten worden in Veto.

Brieven die langer zijn dan 2400 tekens (spaties inbegrepen, wat overeen komt met ± 1,5 getikte bladzijde met dubbele interlinie) worden in principe ingekort. De redactie behoudt zich het recht voor brieven niet te plaatsen.

Gothic

Graag nog enkele opmerkingen in verband met het artikel van vorige week omtrent Gothic. Wij, 'Die Letzte Kerze' zijn een linkse, pluralistische organisatie, bestaande uit humanisten, sociaal democraten, trotskisten en ecologische anarchisten. Wij verzetten ons tegen de kommercialisering en okkultisering van de gothicscene. De verpakking interesseert ons niet, enkel de inhoud telt. Daarom worden wij meer geïnspireerd door avantgardistische, maatschappijkritische groepen als daar zijn: 'The Sisters of Mercy', 'Lacrimosa' en 'Goethes Erben' (bijvoorbeeld met hun toneelstuk *Kondition: Macht*). Groepen zoals 'London after Midnight' die zichzelf profileren als de *Best Goth Band in the World* interesseren ons niet. Een negationistische groepen zoals 'Death In June' nog veel minder. Zij schreven ondermeer het nummer 'Rose Clouds

of Holocaust'. Ter verduidelijking, dit begint als volgt: "Rose Clouds of Holocaust. Rose Clouds of lies" Overigens: *Consumption is no alternative to democracy*.

José Rotsaert en Tom Jones van 'Die Letzte Kerze'

Thomas More

Zoals we dit wel gewoon geworden zijn van uw overgesubsidieerd, radikaal-links blaadje dat pretendeert de studentengemeenschap te vertegenwoordigen, stond uw verslag betreffende mijn vrijwillige onderwerping aan de heidense tegenhanger van de inkwisitie, met name Kringraad, vol leugens, ongegronde insinuaties en tendentieuze berichtgeving. Veto schijnt het vreemd te vinden dat mijn eigen mening betreffende homoseksualiteit overeenstemt met deze van de artikelen 2357 tot en met 2359 van

de "Katechismus van de Katholieke Kerk" getuige hiervan het kursoriek gedrukte "eigen". Wil Veto mij hiermede het recht ontzeggen de visie van onze Moeder de Heilige Kerk tot de mijne te maken? Ik ervaar dit als een duidelijke schending van artikel 9 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens: "Eenieder heeft het recht op vrijheid van gedachte, geweten en godsdienst". Ik vraag derhalve dat Kringraad optreedt tegen deze (zoveelste) ontoelaatbare schending van haar eigen statuten. Iets verder schrijft Veto dat wij "aan de tand" gevoeld werden over de vervantschap met Opus Dei. Voor zover mij bekend, is lidmaatschap van het Opus Dei noch naar Kerkelijk, noch naar burgerlijk recht, een misdad. Los van het feit dat wij met Opus Dei niets te maken hebben, is de uitdrukking "aan de tand voelen" dus geheel misplaatst. In de volgende zin maakt Veto het wel erg bont: "Het genootschap vergadert immers in dezelfde lokalen als het Opus Dei en gaat op bezinning in gebouwen van Opus Dei." Wat betreft het op bezinning gaan in gebouwen van Opus Dei: dit is een klinkklare leugen en is ons ook op geen enkel moment aangewreven op de vergadering van Kringraad. Het kwam echter wel voor in het — natuurlijk van objectiviteit uitpuilende — verslag van de vergadering de week nadien. Bij de goedkeuring van



het verslag hebben de leden van Kringraad blijkbaar plots te kampen gekregen met een kollektieve aanval van selectieve blindheid. Wat betreft het in dezelfde lokalen vergaderen als het Opus Dei: het was op de vergadering van Kringraad dat ik voor het eerst, door een in lompen geklede jongeman met rood- en blauwgekleurd haar, op de hoogte werd gesteld van de bewering dat het Opus Dei ook al eens bijeengekomen is in de parochiezaal aan de Burgemeesterstraat. Wellicht heeft laatstgenoemde betere contacten met Opus Dei dan ikzelf...

Waar Veto met geen woord over reept, zijn de nonsensikale en irrelevante vragen en verwijten die ons naar het hoofd werden geslingerd, zoals: "Wat is uw mening omtrent de houding van de Katholieke Kerk tijdens de jodenvervolg?" Voorts wens ik ook te melden dat Kringraad er twee aangekende, twee gewoon gefrankeerde en een niet gefrankeerde zending heeft voor over gehad om mij voor hun gemprovi-seerde vierschaar te slepen. Dat is goed voor een kleine vijfthonderd frank van het zuurverdiende belastinggeld van onze hardwerkende ouders of zeventien procent van de jaarlijkse subsidiepot die u ons nu heeft geweigerd. Wellicht kadert deze geldverspilling in de sociale bewogenheid van de officiële studentenvertegenwoordiging te Leuven?

Mathias Van Aken, 2de lic. TEW, voorzitter Jong Thomas More Genootschap Leuven

vrije tribune

De vrije tribune kan bezorgd worden op het redaktiesekretariaat in de 's Meiersstraat 5, 3000 Leuven en moet vóór vrijdagmiddag 16.00 u binnen zijn, liefst op diskette of e-mail veto@veto.student.kuleuven.ac.be.

De vrije tribune staat open voor iedere persoon of organisatie die met redelijke argumenten een standpunt verdedigt of een gefundeerde mening formuleert. Het standpunt kan vrij aangebracht worden. De Persoon of organisatie is volledig verantwoordelijk en aansprakelijk voor de inhoud en kan slechts één maal per jaar een vrije tribune krijgen. De vrije tribune wordt steeds ondertekend met naam, studietoer en volledig adres, en is onder geen beding anoniem.

Eventuele reacties op een vrije tribune worden uitsluitend gegeven via lezersbrieven.

De vrije tribune wordt ofwel integraal ofwel niet gepubliceerd en is niet langer dan 7.000 tekens (spaties inbegrepen, wat overeenkomt met ± vier getikte bladzijden met dubbele interlinie). De redactie behoudt zich het recht voor de vrije tribune niet te plaatsen als aan de criteria van redelijke argumentatie, een standpunt en gefundeerd zijn niet strikt voldaan wordt.

In naam van "De Ethische Verantwoordiging"

Donderdag 23 april 1998: Marc Dutroux ontsnapt en gedurende enkele uren houdt België de adem in. De witte beweging voelt opnieuw die onweersaanbare 'woede in de buik', die indertijd driehonderdduizenden mensen op straat bracht. Radio en TV, kranten, politici, de 'man in de straat' (een apologetische konstruktie die met geen enkele realiteit correspondeert) heraktivieren met dol-gedraaid entoesiasme 'De Zaak Dutroux'. En dit alles in naam van de heilige, alleszalmakende Witte (Ethische) Verantwoordiging. Algezien van de hierdoor veroorzaakte informatiesuur (andere nieuwsberichten werden plots 'onmededeelbaar'; de helft van de krant, een fractie van het radio-nieuws en nul procent van het TV nieuws (inclusief Ter Zake) bestond uit ander nieuws, de getuigenissen van een toevallige voorbijganger was interessanter dan de plechtigheid rond de herdenking van de Holocaust), hangt er nog een ander geurtje aan deze Witte Verantwoordiging. Er is het niet zomaar een klein geurtje (zo een beetje dat volgens mijn krant in grote hoeveelheden de ozonlaag aantast), het is een rotte warm die het hier, dat het zonet aangehaalde geurtje produceert, met één slag omver doet slaan. De Witte Verantwoordiging is niet wit als toeken van hoop of onschuld, ze is wit door haar verdorven schimmel, genaamd 'blinde woede', en als volwaardige schimmel bron van infecties, genaamd 'stereotypering' en 'diabolisering'.

Deze gedachtesprongen lijken even 'wild' en impulsief als de aangehaalde gebeurtenissen. Niets is minder waar. Een korte reflectie over de ethische verantwoordiging in het algemeen, en de Witte Verantwoordiging in het bijzonder, verdieplijken mijn provocerende aanzet. Wanneer mensen gekonfronteerd worden met hevel lijden of onrecht, komen zij spontaan in opstand. Zij voelen zich 'geraakt', etisch verantwoordigd, voe-

len een 'woede in de buik' (R. Burggraef). Vanuit deze verantwoordiging wordt dan het kwaad bij naam genoemd en aangeklaagd. Met andere woorden, de ethische verantwoordiging is goed, autentiek, zelfs noodzakelijk om van etiket te kunnen spreken. Maar deze 'noodzakelijkheid' betekent nog geen 'voldoende grond'. Een ethische verantwoordiging die blijft steken in de verantwoordiging, keert al gauw om in haar eigen tegendeel. De ethische verantwoordiging is blind, dof en fanatiek, ze heeft geen nood aan analyse en ze schuwt de nuance. Dit alles is haar kracht, haar grootsheid, haar authenticiteit, maar ook haar zwakte, haar tijdelijkheid. Wanneer de ethische verantwoordiging geen plaats maakt voor de analyse, de rede, de dialoog en de nuancering, dan draagt ze in zich de kiem van sociale uitsluiting, massahaat, geweld en zelfs volkenmoord.

Misschien lijkt dit laatste overdreven, toch moeten we het niet ver zoeken. We een beetje historisch bewust is, weet dat de Hutu's in Rwanda decennialang onderdrukt en vernederd zijn geweest door de Tutsi's. De groeiende democratisering in Rwanda bracht eveneens een groeiende ethische verantwoordiging hierover met zich mee. Wie zich de moeite getroost het rapport van de Rwanda-commissie te lezen, zal merken dat deze ethische verantwoordiging kunstmatig werd opgewekt en gestimuleerd om de ethische spanningen op te drijven. De catastrofale gevolgen liegen er niet om. Andere (historische) voorbeelden van een dergelijke politieke uitbuiting van deze, naar oorsprong zeer authentieke, ethische verantwoordiging zijn legio: Duitsland 1918-1933, de hedendaagse politiek van Israël, ...

De witte beweging nu, spruit eveneens voort uit een zeer authentieke ethische verantwoordiging. Doch, eenmaal de Witte Mars voorbij, ontspoorde de ethische verantwoordiging in de huidige Witte

Verantwoordiging. Vanuit die verantwoordiging werden, zonder degelijke reflectie en overleg, kritiek en voorstellen geformuleerd voor de politiek. Het gehele maatschappelijke leven van België werd behekt door verantwoordiging, wat leidde tot een stereotiep beeldvorming over het gerecht (het gerecht is krom), de politiek (iedereen is korrupt), de pedofiel (allemaal kinderverkrachters), de priester (allemaal pedofielen), en ga zo maar door. Ook het diaboliseringsellect liet niet lang op zich wachten (Dutroux als de verspersoonlijking van het kwaad, de massale jacht op pedofielen). Wat begon als iets goeds (de ethische verantwoordiging) is omgeslaan in iets zeer gevaarlijks (de Witte Verantwoordiging): een ware heksenjacht op pedofielen, politiediensten en politieke instellingen, dit alles geëlitiseerd vanuit het etisch goede.

Het maatschappelijke leven in België zit sinds donderdag opnieuw in een gevaarlijke stroomversnelling. We dreigen te verliezen wat we willen behouden: vertouwen en gemeenschap. Natuurlijk beweer ik niet dat we het gevaar lopen tegenover elkaar de machete te trekken. Eveneens ontken ik niet dat de schulden bereikt moeten worden of dat er iets moet veranderen, integendeel. Maar het is gevaarlijk te denken dat een goede, stabiele verandering kan gebouwd worden op verantwoordiging alleen. De Witte Verantwoordiging maakt een te strak onderscheid tussen het slechte, dat moet uitgedreven worden, en het goede, dat ze zelf monopoliseert. Het kwade kan nooit klinisch en strak afgelijnd uit de maatschappij gesneden worden. Een dergelijk simplistisch en manicheïstisch uitgangspunt heeft nog nooit iets goeds voortgebracht. Wie dit niet onderkent, getuigt van intellectuele oneerlijkheid.

Tomas Bruylant, eerste lic. Moraaltheologie

buitenbaan

Deze week niet in Veto:

- *Sanne heeft ontslag genomen als Sneeuwvrije. Spijgt, een schoon meisje en ze had toch overschot van gelijk-zeker: zedenschennis in het bijzijn van zeven klein mannen, dat is in dit Dutrouxland toch niet meer aan de man te brengen. En dan die prins... , nog een geluk dat het geen koning was. Wie weet had hij dan niet liever de boze stiefmoeder gekust. • Het is trouwens wat met die koningen in België. Toen Boudewijn tijdelijk van zijn troon viel door de abortuskwes-tie zou hij onder invloed gestaan hebben van de Charismatische Beweging. En toen Albert van zijn brommer viel, was hij waarschijnlijk ook onder invloed. • Tiny Mast zou op de verkiezingslijst van Agalev komen. Meteen is uitgelekt waarom ze onlangs die Montjancakur gevolgd heeft: het zwaargewicht van de partij moet immers Mieke Vogels blijven. • Politieke top in de Libische hoofdstad Tripoli: Kadhaffi meets Kabila. De Belgische regering zou ook nog Marc Dutroux sturen. Als crimineel ambassadeur. De ontsnapping van Dutroux vorige vrijdag was dan ook geheel geësceneerd niet het oog op de vraag: hoe gedraagt hij zich in de brouse? Antwoord: als er geen kinderen zijn om zijn handje vast te houden, loopt hij gegarandeerd verloren. En nog geen klein beetje ook. Bijna hadden ze het leger moeten inzetten om hem te vaden.*
- *Stefaan De Clerck, ontslagnemend minister van justitie, zaterdag in 'Levende Lijve' op Radio 1: "Nu heb ik tenminste weer wat tijd voor mezelf en mijn familie. Deze week ga ik eindelijk eens naar Titanic kijken." Reactie van interviewster Betty Mellaerts: "Er zijn nog parallellen in het leven!" • De socialisten in Sint-Niklaas hebben de betekenis van hun partij duidelijk een nieuwe dimensie gegeven. SP? Stop de Parking! • De ambtenaren in Gent mogen tijdens de diensturen geen pintje meer drinken. Met uitzondering van de vuilnismanen, omdat die een goede verstandhouding met hun klanten (sic) moeten hebben. Gelukkig kennen wij op Veto dergelijke maatregelen niet. Maar hier heerst dan ook geen alkoloholmisbruik. Hips. Pardon. • Monsieurb postmodernisme, de Franse Filosoof Lyotard, is vorige maandag overleden. Een minuut stilte gevraagd.*

Kwalitatief hoger onderwijs een kwestie van management?

Ook het Vlaams Economisch Verbond (VEV) wil een woordje meepraten in het debat over de rationalisering van het academisch onderwijs. Naar aanleiding van het eerste voortgangsrapport van erector Dillemans over de optimalisering van het universitaire aanbod organiseerde het VEV een discussiegroep over dat thema in een dialoog met de auteur van het rapport. Uit de beslissende nota blijkt dat het ondernemersverbond de rationaliseringsproblematiek vertaald heeft in een kosten-batenanalyse. Kwalitatief universitair onderwijs moet 'economisch efficiënt' zijn en 'aansluiten op de arbeidsmarkt'. Het verbond wil daarom de financiering van de universitaire middelen mee afhankelijk maken van de kwaliteitsevaluatie en van de uitstroom van afgestudeerden.

In het rapport-Dillemans wordt kwaliteit naar voor geschoven als basispijl in de optimalisering van het universitaire landschap. Het VEV erkent dat uitgangspunt maar voegt er nog vier principes aan toe: democratisering (voor de studenten), autonomie (voor de instelling), economische efficiëntie (voor de gemeenschap) en aansluiting bij de arbeidsmarkt (voor de ondernemingen). Immers: "Onderwijsverstre-

king dient binnen de huidige budgetten efficiënt te worden aangeboden. Investeringsgelden van de gemeenschap, maar ook van het individu en zijn gezin moeten zo optimaal mogelijk worden besteed. Onderwijs genieten omvat een zeker consumptief aspect, maar wordt in de kennismaatschappij ook steeds mee aanschouwd als een investering in menselijk kapitaal." In de VEV-nota worden de vijf voornoemde principes

gekoncretiseerd in evenveel discussiepunten, met name de universitaire missie (tegenover die van de hogescholen); de oriëntatie- en toelatingsproblematiek; de polivalentie in de basisvorming; de permanente vorming en de kwaliteitsevaluatie.

Uit het vervolg van de nota blijkt dat een uniek voor de VEV-manager een bedrijf moet zijn als een ander, dat zo goed, zo veel en zo efficiënt mogelijk kennis produ-



(foto Ivan Puy)

ceert. "Elke instelling zou zich als een volwaardige instelling moeten ontplooiën door concentratie op eigen zwaartepunten" — zeg maar de *core business* — zodat het mogelijk wordt "(...) om op basis van kernkompetenties slechts één gespecialiseerde universiteit te erkennen voor een gespecialiseerde opleiding." Centraal bij de bepaling van die kernkompetenties staat uiteraard de kwaliteitsevaluatie, die door de ondernemers — die zichzelf "de belangrijkste *afnemers* van hoger onderwijs" noemen — gedefinieerd wordt als "(...) een integraal transparant evaluatiesysteem dat voor de instelling in een kwaliteitslabel wordt vertaald." De huidige maatstaf bij uitstek — de externe visibiliteit — moet dus uitgebreid worden met een interne evaluatie, niet alleen van het onderwijs maar ook van de wetenschappelijke dienstverlening en onderzoeksprestaties. Die geïntegreerde evaluatie moet dan openbaar gemaakt worden in de vorm van een label zoals in het bedrijfsleven gewoon is.

Model

Opvallend is nog dat het VEV financiële gevolgen wil koppelen aan die evaluaties. Het verbond wil de financiering van uniëfs mee laten afhangen van de kwaliteit van de 'doorstroom' (de opleiding) zoals die uit de evaluatierapporten naar voor komt. Ook de uitstroom — het aantal afgestudeerden, waarbij ook gekeken wordt naar hun debuut op de arbeidsmarkt, als graadmeter van de kwaliteit — van hun diploma — moet daarbij in rekening worden gebracht. Op dit moment worden universitaire instellingen gesubsidieerd enkel op basis van het aantal ingeschreven studenten. Minister van Onderwijs Luc Van den Bossche had eerder ook al te verstaan gegeven dat een aanpassing van de financiering in die zin niet ongenegen te zijn.

Niet alleen de universiteiten moeten als slank, ook de studentenaantallen. Vanuit een hoogst eigen interpretatie van de democratisering van het onderwijs komt het VEV tot een geïntegreerd oriënteringsbeleid. Terecht stelt het verbond dat de problematiek van de juiste keuze niet start op de eerste dag van het academiejaar maar wel al vroeg in het secundair onderwijs. Voor elke leerling moet er een keuzeambler opgesteld worden dat helpt bij het kiezen van de juiste opleiding. Het VEV wil ook dat er een databank komt met slaagsijfers per studierichting en tewerkstellingscijfers per sector om abiturienten te helpen bij hun keuze. Een lichtjes onzinnig plan omdat de problematiek van de slaagpercentages op die wijze versmald wordt tot die van een kansspel. Een slaagsijfer van dertig of vijftienzeventig procent vertelt niets over de reële moeilijkheidsgraad van een opleiding. Integendeel, 'moeilijke' richtingen halen vaak hogere slaagsijfers omdat de studenten er dubbel gemotiveerd zijn. Studenten lokken naar een bepaalde opleiding met rooskleurige tewerkstellingscijfers — zoals nu gebeurt met informatika — is evenmin zinvol, omdat de economische conjunctuur op het moment van het afstuderen er alweer helemaal anders kan uitzien.

Binnen hetzelfde oriënteringsbeleid stelt het VEV ook nog een propedeutisch semester voor — waarbij de studenten een tijdje kunnen proeven van verschillende studiedomeinen —, een oriënterend uitstroombeleid en ook de invoering van een creditsysteem naar Nederlands model zien de ondernemers wel zitten. Het verbond verwacht in de toekomst alleszins universiteiten met een polivalente basisvorming en met meer praktijkvervang dan nu het geval is: "De arbeidsmarkt vraagt niet zozeer gespecialiseerde afgestudeerden die enkel in een enge functie onmiddellijk inzetbaar zijn." En nog: "De ondernemers ondervinden dat de Vlaamse jongeren veel 'kennen', maar dat ze op het gebied van het kunnen niet de hoogste toppen scheren." Zeg niet dat we je niet gewaarschuwd hebben.

Raf Gerits

Bart Eeckhout

Kringraad schrijft nota over 'andere jaarindelingen'

Begeleide zelfstudie is de te volgen weg

Kringraad — de onderwijsgeleding van de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie — heeft zopas een nota afgeleverd over enkele actuele onderwijsaspecten. Naar aanleiding van de discussie over de semestereksamens wordt bekeken in welke mate het systeem van halfjaarlijkse examens in overeenstemming te brengen is met de begeleide zelfstudie. Daarnaast wordt ook het studiepuntenstelsel onder de loep genomen

De directe aanleiding voor deze nota waren de antwoorden van de dekanen met hun visie op semestereksamens voor de eerste kandidatuur, zoals gevraagd door de rektor. In de nota wordt het systeem van semestereksamens met behoud van de kalender van een jaarsysteem van de hand gewezen. Er gingen immers stemmen op om het systeem van semestereksamens te veralgemenen voor alle studiejaar, behalve voor de eerste kandidatuur — waar het eigenlijk om te doen was. Een aantal aspecten van het systeem van semestereksamens voor hogere jaren druisst in tegen de beginselen van de begeleide zelfstudie, een systeem dat Kringraad een warm hart toedraagt. Op het vlak van de studiepunten wordt in de nota gepleit voor een verbetering van het besijferen van het aantal studie-uren en de verbetering van de omkadering van de bevoegde dienst, veeleer dan het veranderen van het huidige systeem.

De begeleide zelfstudie is een systeem waarbij het zelfstandig verwerken van informatie door de student centraal staat, het verhogen van de zelfwerkzaamheid van de student is de doelstelling. In de nota wordt het geleidelijk invoeren van dit onderwijsconcept bepleit en wordt erop gewezen dat de universitaire overheid de begeleide zelf-

studie naar voren schuift als de te volgen weg voor de komende decennia. Het is vooral vanuit deze optiek dat het invoeren van semestereksamens, met behoud van de huidige academische kalender, in vraag wordt gesteld. Het invoeren van examens in januari of februari in de hogere jaren bestendig bijvoorbeeld de produktgerichte en de ekstrinsieke motivatie. Bij begeleide zelfstudie zou de nadruk meer liggen op de intrinsieke motivatie en neemt de begeleiding geleidelijk af naarmate de studies vorderen. Bovendien wordt erop gewezen dat men met het invoeren van semestereksamens het risico loopt dat studenten cursussen encyclopedisch studeren. Dit gaat in tegen de beginselen van begeleide zelfstudie.

Thesis

Daarnaast wijzen de auteurs op enkele beperkingen die de invoering van semestereksamens met zich mee zou brengen, los van de argumenten die samenhangen met de begeleide zelfstudie: bijvoorbeeld het feit dat men zich niet meer zo goed kan engageren in extra-kurrikulaire activiteiten omdat dan tweemaal per jaar gedurende een periode moet gestudeerd worden. Bovendien kunnen semestereksamens interfereren met de thesisaarbeid in een aantal richtingen. Ook voor de thesis verliest men immers tweemaal per jaar een aantal weken of — als men de tweede semester zou voorbehouden voor de thesis — vrees men duurdurverlenging. Toch wordt de deur niet helemaal gesloten voor semestereksamens. Als men komt tot begeleide zelfstudie is het mogelijk de semestereksamens in te voegen in het systeem van geleverde inspanningen en evaluaties tijdens het jaar. Want dan kunnen de positieve elementen — zoals het feit dat studenten vanaf het begin van het jaar de stof bijhouden — primeren.

Maar de begeleide zelfstudie mag niet

leiden tot een verhoging van de studiedruk. In een pilootproject bij pedagogische wetenschappen bleek immers dat de studenten tijdens het jaar meer moesten werken, terwijl de druk tijdens de examenperiode bepaald niet was gedaald. Hoe men die studiedruk en studie-omvang meet en bepaalt is een ander heikel punt. Men moet immers tussen de dekretaal vastgestelde 1500 en 1800 uren blijven. Op dit moment meet men dit systeem nog door studiepunten toe te kennen aan de vakken die studenten moeten of kunnen volgen. De stap naar een systeem waar de studenten zelf hun programma samenstellen hoeft voor de kringraders niet zo nodig. Ze bepleiten een betere toepassing en omkadering van het huidige systeem. Het gaat niet op dat vakken met hetzelfde aantal uren hetzelfde aantal studiepunten wordt toegewezen, ook al is het ene vak in de praktijk zwaarder dan het andere. Men moet nagaan of de berekende studietijd overeenstemt met de realiteit. Die 'men' zijn in de eerste plaats de fakulteiten zelf en de Dienst Universitair Onderwijs (Duo), maar deze is onderbemand en de gebruikte methode zou tijdrovend zijn.

De nota van Kringraad geeft een duidelijk overzicht van de voor- maar vooral nadelen van semestereksamens en dit in het licht van de begeleide zelfstudie. Het systeem van begeleide zelfstudie vergt echter de magische 'mentaliteitswijziging' en vooral veel tijd. Het is belangrijk om de druk op de ketel te houden om deze mentaliteitswijziging te bewerkstelligen. Hopenlijk blijft men op dit vlak niet, zoals Dutroux, in de modder steken. Op korte termijn zal de nota waarschijnlijk haar doel niet voorbijschieten waar de toewijzing van de studiepunten en de onderbemanding van Duo aangeklaagd worden.

'Offensief' wint zoals verwacht Ekonomika-verkiezingen

Dekenstraat-offensief pas succesvol in tiende ronde

De gouden tijd van de kringverkiezingen ligt al een tiende achter de rug. Ook in de grote kringen — VRG, Ekonomika, VTK — trad dit jaar slechts één serieuze ploeg in het strijdperk en dat weegt op de spankracht van de kringstembusgang. Bij Ekonomika bleven ze het evenwel ook dit jaar groots zien en dat zou Leuven geweten hebben. Opgejaagd door niet minder dan tien lolploegen — waarvan enkele ook echt serieus te werk gingen — moest favoriet 'Offensief' wel stevig uit de hoek komen. Twee dagen festijn op het Ladeuzeplein verlengd met een dagje beleg van de Dekenstraat waren er het resultaat van. Inhoudelijk stelde de campagne heel wat minder voor, maar wie maalt daarom als de Stella vier dagen rijkelijk vloeit?



Ekonomika has just left the square...

(foto Joost Helsen)

Bij Ekonomika hebben ze een ingenieus doch complex stelsysteem uitgedokterd. Elke stemgerechtigde die zich op de verkiezingen aanbiedt, krijgt een formulier in de handen gestopt waarop hij in de volgorde van zijn voorkeur tien ploegen mag opgeven. Bij de eerste ronde wordt enkel rekening gehouden met de namen die op de eerste plaats werden gezet. De ploeg die daarbij het minste voorkeurstemmen behaalt, valt af. Daarna wordt gekeken naar de stemmen op de tweede plaats waarbij opnieuw de minst populaire wegvalt, en zo verder tot de elektorale stoelendans een winnaar oplevert met de helft van de stemmen. Dit jaar had de favoriet, 'Offensief',

alle tien stemrondes nodig om de laatste lolploegen af te schudden. Een nipte overwinning dus voor de nieuwe preses Alexander Lambrechts, mee veroorzaakt door de sterkte van sommige lolploegen. Eentje had alle jaarverantwoordelijken ingepalmd, terwijl een andere met uitsluitend kandidaturenstudenten zich profileerde als de eerste 'serieuze' lolploeg ever.

Het opzet van die laatste ploeg 'Seriesus' — om de verkiezingen een meer inhoudelijk elan te geven — leek niet meteen geslaagd. 'Seriesus' had ook wel serieus met

pech af te rekenen. Top of the Bill Paul Marchal stuurde zijn kat. Autopech, meldde hij aan de organisatoren; "schrik voor een confrontatie met het studentenpubliek", dachten die. Op het presesdebat was het evenzeer zoeken naar een ernstige repliek, al lag dat misschien ook niet binnen de verwachtingshorizon van het kiespubliek. Neo-preses Lambrechts beloofde volgend jaar zijn best te doen, ook bij de vertegenwoordiging in de geledingen van de studentenbeweging. Dat stemt hoopvol, zeker omdat het uittrekkende presidium aan het eind van haar legislatuur een statutenwijziging aanbracht. Voortaan zal elk Ekonomika-

presidium het aan zichzelf verplicht zijn om bij elke Lokovergadering met twee vertegenwoordigers aanwezig te zijn, met als doel de twee stemmen waarop de ekonomen binnen de studentenkoepel recht hebben ten volle te laten renderen. Eerder op het jaar had Ekonomika nog zonder succes aangedrongen op een wijziging van de Loko-statuten, zodat grote kringen zowiezo die twee stemmen zouden krijgen, onafgezien of ze de voorbije vergaderingen met twee aanwezige waren, zoals nu verplicht is.

Elan

De ekonomiestudenten mogen er wel gerust over zijn dat het nieuwe presidium een deftige activiteit op poten kan zetten. Het afgelopen optreden van Fiocco ten spijt leverden de brommertjesrace en hockeywedstrijden op het Ladeuzeplein en de installatie van de grootste klimmuur van Europa in de Dekenstraat daarvan het bewijs. Ook de traditionele fuiven en gratis vaten mochten niet ontbreken. Erg origineel was het allemaal niet maar dat leek ook niet de opdracht. Offensief lokte er wel zowat 1300 kiezers mee naar de stembus, wat op zich een erg behoorlijk resultaat is. Ook de uittrekkende preses ziet het wel zitten met de nieuwe ploeg. "De meeste leden van 'Offensief' waren dit jaar ook al actief. Ze weten dus waaraan ze beginnen", aldus Dries Bruyland.

Bart Eeckhout


T-Rex wint VTK-verkiezingen

Afgelopen week kregen ook de burgies weer de kans om voor volgend academiejaar een nieuw VTK-presidium te verkiezen. Niet dat zij daar blijkbaar echt van wakker lagen, want de opkomst voor de verkiezingen was bedroevend laag: van de om en bij de tweeduizend stemgerechtigde studenten kwamen er amper 377 opdagen bij de stembusgang. Volgens het huidige VTK-presidium heeft dat vooral te maken met het feit dat er net als vorig jaar, toen de opkomst nog lager was, slechts één serieuze ploeg opkwam. Het heeft in dat geval bij VTK inderdaad totaal geen zin om te gaan stemmen. Het is bij de Burgies immers niet mogelijk om tegen te stemmen — je kan je hoogstens onthouden of ongelidig stemmen — en ook door op een lolploeg te stemmen kan je het stemmen aantal van de serieuze ploeg niet beïnvloeden. Die twee verkiezingen staan namelijk totaal los van elkaar, een beetje zoals Dutroux van zijn bewakers. De enige vereiste die een 'enige' ploeg dus moet halen om verkozen te worden, is een quorum van zeshonderd stemmen. Maar ook als dat niet lukt, zoals dit jaar duidelijk het geval is, wordt daar blijkbaar geen probleem van gemaakt.

Van een echte verkiezingstijd was er in Heverlee dus enkel sprake als het ging om het gratis vat dat de winnende lolploeg kon binnenrijven. Er waren er drie — Ploeg Blanco, Forfait en Kannibaal — en het was deze laatste die uiteindelijk met 59,15 procent van de lolstemmen en met het bier ging lopen. Dat de overwinning op voorhand reeds vaststond, weerhield de serieuze ploeg T-Rex er nochtans niet van om de dingen groots te zien. Een luchtkasteel, drie dagen gratis ontbijt, barbecue, een jungle-avond, 'sla-de-VTK-mobiel-in-de-prak'-spelletjes, een film (jawel, Jurassic Parc) en vooral een heuse dinosaur die had postgevat voor Alma III, moesten de burgies ervan overtuigen dat T-Rex een waardige opvolger is voor het huidige VTK. Het ziet er trouwens niet naar uit dat er volgend jaar veel zal veranderen wat de kringwerking betreft. T-Rex komt in grote mate voort uit het presidium van dit jaar en liet op het verkiezingsdebat vooral verstaan de goede werking van dit jaar voort te willen zetten.

(kd)

Contactlenzen iets voor u? Trioptic biedt u EEN COMPLEET CONTACTLENZENSYSTEEM VOOR 4000,-BF. U krijgt voor zes maanden 6 paar zachte spherische maandlenzen (=maandlenzen nieuwe frisse zuivere contactlenzen) incl. alle onderhoudsproducten van Allergan. Profiteer van onze voordelige probeerset voor 690,-BF. Een uitgelezen aanbieding. Alleen bij Trioptic. Doen!

TRIOPTIC ADVISEERT  ALLERGAN

Of lever lenzen?

Vraag de probeerset: slechts 690,-BF voor een paar zachte spherische maandlenzen + producten.

 **TRIOPTIC**

Vital Decosterstraat, 28A - 3000 Leuven - tel: 016/23.85.02



ACCO's



TOP 9 - TOP 9 - TOP 9 - TOP 9

Extra voordeel voor ACCO-aandeelhouders met onze maandelijks top 9-aanbieding geldig van 1 tot 31 mei '98

		Leden
1. H. LIEBAERS	Koning Boudewijn in spiegelbeeld	1098 935
2. B. CLAES	Kraai	800 680
3. I. ALLENDE	Afrodite	650 550
4. R. COOLSAET	België en zijn buitenlands beleid	1600 1360
5. I. GIBSON	Federico Garcia Lorca	1198 1020
6. M. ISEGAWA	Abessijnse kronieken	850 720
7. M. FREDRIKSON	Anna, Hanna en Johanna	998 850
8. JARASSÉ	Rodin, hartstocht voor de beweging	798 670
9. JEAN-CLAUDE FRÈRE	Vlaamse Primitieven	798 670

“Ze lachten eens en zeiden: ‘Een Koerd die trouwt met een Japane, dat kan toch niet’”

Meneer, kunt gij mij zeggen wat ik moet doen om mijn verloofde naar België te krijgen? Ik probeer al vijf jaar om haar visum in orde te krijgen, maar altijd komt er wel iets tussen.” Ramo stelt de vraag aan het einde van ons gesprek. Zelf heeft hij nauwelijks problemen gekend in België, waar hij al vijf jaar legaal verblijft en werkt als gemeente-arbeider. Alleen de aanslepende periodes met zijn verloofde bezorgen hem stress en migraine. De vraag is tekennend voor de wijze waarop Koerden in Europa worden behandeld. Aangezien politieke vluchtelingen niet uit een democratie —zoals Turkije er officieel één is — kunnen komen, moeten het wel economische vluchtelingen zijn, armoezaaiers of gelukzoekers, allesszins ongenode gasten. In het tweede deel van ‘het vergeten volk van Koerdistan’ luisteren we naar het échte verhaal van de gevluchte Koerden.

De Koerden hebben pech. Pech omdat ze in een strategisch zo cruciaal gebied wonen dat de internationale gemeenschap voorlopig zich liever niet bemoeit met hun problemen. Met zijn oliereserves vormt het Koerdisch gedeelte van Turkije een erg aantrekkelijk stukje op de economische wereldkaart. Een vorm van autonomie voor Koer-

lingenstroom op gang brengen — in de eerste plaats richting Duitsland — en de Turkse democratische bondgenoot tegen de haren in strijken volgens wie helemaal geen strijd tegen de Koerden aan de gang is.

Med-TV

“Alle Koerdische vluchtelingen zijn politieke vluchtelingen. Het onderscheid tussen politiek en economisch vluchteling is in het geval van de Koerden niet te maken. Politiek en economie hangen in de Koerdische kwestie onlosmakelijk samen. De Koerden zijn economisch achtergesteld omdat ze politiek verdrukt worden. Maar wie in zijn land kan blijven, blijft. Zij die toch vertrekken, doen dat echt wel om politieke redenen. Omdat hen een gevangenisstraf boven het hoofd hangt, of omdat ze riskeren vermoord te worden of te ‘verdwijnen’. Uit je vaderland wegvlugten en alles wat je hebt moeten opgeven, is geen pretje, ook al omdat hun eigen vertrek de achterblijvers in gevaar brengt. Dit zijn geen mensen die komen profiteren van onze welvaart. Vraag het aan gelijk welke Koerd en hij zal zeggen: ‘Op het moment dat er een vrij Koerdistan komt, ga ik terug’, aldus Isabelle De Keyser van het Rodenbachfonds, die deel uitmaakte van de Belgische delegatie die op expeditie ging in Turks Koerdistan (zie vorige week). Tijdens de rondreis kreeg ze een lijstje met namen in de handen gestopt van Koerdische vluchte-

volksenoten in Turkije, waar Med-TV (uiteraard) verboden is. Med-TV werd ervan verdacht te werken met drugsgeld van de verboden Koerdische Arbeiderspartij PKK, wat door de zender zelf ten stelligste ontkennd wordt. Een lijst met Med-TV-donateurs werd door de rijkswacht in beslag genomen en zou, volgens een bericht in De Morgen, via via in de handen van de Turkse overheid beland zijn. “Med-TV is de enige zender die de Koerdische zaak bekijkt vanuit het standpunt van het volk zelf. Med-TV is de TV van de onderdrukten. In Turkije is de zender verboden, maar via schotelantennes proberen de Koerden toch de programma’s te ontvangen. Ontelbaar zijn de schotels die al door het leger zijn stukgeslagen, maar telkens bouwen ze er een nieuwe. Als het leger dan binnenvalt, zetten ze de TV vlug op het voetbal en bewerken ze de antennes enkel te gebruiken om naar voetbalprogramma’s te kijken”, getuigt Isabelle De Keyser.

Tijdsbesef

Koerden die in België belanden, worden bijna automatisch in PKK-hoek geplaatst. In het beste geval krijgen ze een verblijfsvergunning, een aanvraag voor de Belgische nationaliteit is een ander paar mouwen. Ramo kwam vijf jaar geleden naar ons land. Hij liet zijn verloofde achter in Turkije in de hoop dat hij van hieruit ook voor haar een snelle en legale overtocht kon regelen. Zelf ging hij ondertussen aan de slag bij de gemeentedienst van Zoutleeuw, integreerde zich perfect, maar wacht

nog altijd vruchteloos op zijn verloofde. “Een tijdje geleden vroeg ik de Belgische nationaliteit aan. Men heeft mij die geweigerd omdat ik zogezegd banden had met de PKK. Niets is minder waar. Bij een ondervraging van de BOB vroegen ze mij of ik mij Koerd noemde en of ik de PKK kende. Natuurlijk ken ik de PKK. Ik zei tegen de ondervrager: ‘Ik ben een Koerd, en wat ben jij een Vlaming of een Waal?’ ‘Een Vlaming’, antwoordde hij en ik zei: ‘Wel, dat is juist hetzelfde. Ik kom uit Turkije en ik ben een Koerd.’ Mijn grootste zorg is evenwel dat mijn verloofde nu al vijf jaar in Turkije wacht op een visum. Ik heb al alle mogelijke papieren ingevuld, maar telkens word ik van het kastje naar de muur gestuurd. Ze willen zelfs dat ik papieren ga ondertekenen op het Turkse konsu-



Het vergeten volk van Koerdistan
deel 2
(foto Nick Hennes)

laat. Kunnen jullie die dat voorstellen dat je gedwongen wordt om naar het konsulaat te gaan van het land waaruit je bent weggevlucht? Ik wil met het Turkse konsulaat niets te maken hebben, ik zet er geen voet binnen. Ik stuur dan maar mijn advocaat om de papieren. Die rechtshulp heeft me al vijftigduizend frank gekost, zonder resultaat. En die situatie komt overal in Europa voor.”

Ayfer Tel had meer geluk. Een tiental jaar geleden werd het Koerdische gezin Tel dat zich in Leuven had gevestigd nog met uitwijzing bedreigd. Ondermeer door de massale steunbetuigingen (ook van de studentenbeweging, overigens) is het nooit zover gekomen. Nu bezit ze net als haar zussen en haar moeder de Belgische nationaliteit. Ayfer hield aan die woelige periode een dik pakboek over en een zure nasmaak: “Mijn vader werd de Belgische nationaliteit geweigerd. Hij nam een advocaat onder de arm, maar ook die raakte verdoemd in het administratieve doolhof. Na anderhalf jaar over- en weer gestuurd te zijn, heeft mij pa het opgegeven. ‘Dat is hun nationaliteit bijhouden,’ zegt hij nu.” Isabelle De Keyser vult aan: “Het is pure Kafka. Om uit Turkije te geraken moet je bijna gebruik maken van valse papieren. En als je dan tot hier geraakt moet je al de moeite van de wereld doen om te bewijzen dat jij niet diegene van die valse papieren bent. Op het Hoog Commissariaat voor Vluchtelingen hebben ze niet eens een Koerdische tolk en van de Koerdische kwestie hebben ze al evenmin kaas gegeten. Bovendien wordt er onvolledige rekening gehouden met de andere culturele achtergrond van de vluchtelingen. Koerden hebben een ander tijdsbesef dan wij. Ze weten niet precies wanneer ze geboren of getrouwd zijn volgens onze tijdrekening, met alle problemen vandien. Echtparen worden zo tegen elkaar uitgespeeld. Wanneer ze elk een andere trouwdatum opgeven, wordt dat als bewijs gezien van een vals huwelijk en wordt hun aanvraag onontvankelijk verklaard.”

Liefde

Hoe bewijs je de liefde voor een vrouw met wie je je leven wil delen? Een filosofische vraag die voor vluchtelingen evenwel van levensbelang kan zijn. Bijvoorbeeld in het geval van Ahmed die zich ook moest verdedigen tegen de schijnhuwelijk-beschuldigingen. “Ik vluchtte uit Turkije voor de politie en het leger. Nu ben ik op de vlucht voor de Belgische politie. Ik heb alles geprobeerd om legaal in het land te mogen blijven, tevergeefs. Mijn vriendin komt uit Japan, voor haar zijn er geen verblijfsproblemen. Ik dacht dat een huwelijk mij zou kunnen redden, maar ik mag gewoon niet trouwen. Op de bewuste dienst lachten ze me gewoon uit: ‘Allez, meneer, een Koerd die trouwt met een Japane, dat maakt ge ons niet wijs.’”

Bart Eeckhout
Herman Pauwels



distan kan de Westerse oliëwinning in het gebied enkel maar bemoeilijken, zo luidt de verborgen redenering. Bovendien vormt Turkije samen met Israël een dam tegen het in het Westen gekultiveerde schrikbeeld van de islam. Ook daarom verkiezen de Westerse grootmachten de huidige gespannen stabiliteit boven een oplossing van de Koerdische kwestie. Die zou immers een dynamiek op gang kunnen brengen in de regio waarop het Westen geen vat meer heeft. In Europa worden Koerdische vluchtelingen dan ook in de eerste plaats beschouwd als economische vluchtelingen, omdat de algemene toekenning van het statuut van politiek vluchteling zou impliceren dat men openlijk erkent dat de Koerden als volk verdrukt worden in Turkije. Dat zou dan weer een onwelkome vluchte-

lingen die in België verblijven. Wie op dat lijstje staat, wacht bij een terugkeer naar Turkije in het beste geval een enkele reis naar de gevangenis. “Van de Koerden die weer werden uitgewezen naar Turkije, zijn er ondertussen heel wat ‘vermist’. De Belgische regering weet dat, maar ze sluit de ogen”, meent Tom Jones (SJV) die ook mee was in Koerdistan.

Uitgeprocedeerde vluchtelingen worden beter bewaakt dan kriminelen als Durtoux, heet het, maar ook voor Koerden die legaal in België verblijven, is het lijden niet altijd voorbij. Een tijd geleden viel de rijkswacht binnen bij Med-TV in Denderleeuw. Med-TV is de enige zender ter wereld die in het Koerdisch programma’s uitzendt. Het TV-station is een grote steun voor de Koerden in de diaspora, maar ook voor hun

Geen jeugdgevangenen naar Engels model

In twee weken geleden haalde de onderzoeksgroep 'Jeugdkriminologie' van de KU Leuven de Vlaamse krantenkoppen. De aanleiding hiervoor was hun advies aan de toenmalige minister van justitie Stefaan De Clerck, die de mogelijkheden wilde laten nagaan om jeugdige delinquenten volgens de principes van het herstelrecht te laten berechten. Ofschoon het niet de KU Leuven nota was die de minister zijn kop kostte — wel een stel rijkswachters met een ongeladen revolver — kreeg het advies toch heel wat tegenwind. Deels ten onrechte, zo leert een nadere beschouwing.

Kan een minderjarige voor een misdrijf opgesloten worden? In 1965 werd de strafrechtelijke meerderjarigheid van zestien op achttien jaar gebracht. Dat had tot gevolg dat als een jongmens voor zijn achttiende een delikt pleegde, hij in principe niet gestraft kon worden door de strafrechtbanken, maar enkel 'jeugdbeschermingsmaatregelen' opgelegd kon krijgen vanwege de jeugdrechtsbank. Eén van de straffen die de jeugdrechter kan opleggen is de 'plaat-

sing in een openbare instelling voor observatie en opvoeding onder toezicht'. In Vlaanderen heet zo iets een 'gemeenschapsinstelling voor bijzondere jeugdzorg'. De jeugdrechter kan verder nog beslissen dat die plaatsing in een gesloten opvoedingsafdeling moet gebeuren. Hiervan bestaan er twee in het noordelijk landsdeel: Mol-Hutten voor de jongens en Beernem voor de meisjes.

Tweederangsburger

Het basiswoord in de nota van de Leuvense criminologen is 'herstelrecht'. Dat is net zoals het (klassieke) strafrecht of het beschermingsrecht een denkmodel om misdadig gedrag te sanktioneren. Deze laatste twee zijn dadergericht en dus pas toepasbaar als deze gevat wordt. Dat is lang niet altijd het geval. Maar zelfs als dat toch gebeurt, blijft het slachtoffer binnen het strafrechtelijk bestel nog altijd in de kou staan. Volgens de onderzoekers is dat de fundamentele reden waarom het tradition-



(foto Ivan Put)

eel gerechtelijk antwoord op criminaliteit steeds meer van haar geloofwaardigheid verliest.

Het herstelrecht daarentegen stelt het slachtoffer en de schade voorop. De eerste

zorg van de overheid zou volgens dit model het herstel van de schade moeten zijn, toegebracht aan het concrete slachtoffer en aan de samenleving. Het vatten van de dader en het opleggen van sankties moeten daaraan ondergeschikt zijn. De overheid moet zowieso instaan voor het herstel van de schade die de slachtoffers hebben geleden, ook bij afwezigheid van een dader. Als die toch wordt gevonden, moet hij gedwongen worden hieraan deel te nemen.

Detentiecentra

De zorg voor de openbare veiligheid wordt in het advies beschouwd als de grens voor het herstelrecht. Volgens de onderzoekers moet dit veiligheidsprobleem ook als dusdanig benoemd worden. Het huidige jeugdbeschermingsrecht noemt een aantal maatregelen hulpverlenend, terwijl ze duidelijk om veiligheids- en zelfs om punitieve redenen worden genomen. De Leuvense professoren pleiten voor de opsluiting in een zogenaamd 'jeugd detentiecentrum' als er twee voorwaarden vervuld zijn: het moet gaan om een ernstig misdrijf en het gevaar voor herhaling moet hoog zijn. In het detentiecentrum moeten er pedagogische acties en herstelgerichte initiatieven worden ondernomen. Het verschil tussen zo'n centrum en een jeugdgevangenis is de finaliteit. In het ene geval is het een louter beveiligingsmaatregel ten aanzien van de andere mensen in de samenleving en in het tweede geval gaat het over een leedtoevoeging, een straf louter omwille van de wraak.

De vraag is of er met de detentiecentra feitelijk wel zoveel gaat veranderen in vergelijking met de huidige situatie met gesloten instellingen. Els Dumortier, criminologe aan de VUB schetst het probleem: "Ik denk dat ze in Leuven een soort jeugdinstelling voorstaan waar de jongeren intensief begeleid worden. Alles hangt natuurlijk ook af van hoe je het in de praktijk uitwerkt. Hoeveel middelen maak je ervoor voor vrij? Mol was oorspronkelijk bedoeld als een soort heropvoedingsinstelling. Nu, als je het niet voldoende middelen geeft om genoeg mensen aan te werven, dan is het natuurlijk moeilijk om met jongeren, die daar meestal maar twee maanden zitten, resultaten te halen. Je kan dit de mensen van Mol moeilijk verwijten. Met hun krap budget proberen ze er het beste van te maken. De jongeren die in de jeugddetentiecentra zullen opgesloten worden, zouden wel degelijk begeleid worden. Dat is natuurlijk allemaal zeer mooi, maar als daar uiteindelijk niet de middelen voor vrijgemaakt worden, zal dat erg veel gaan lijken op iets zoals Mol of een jeugdgevangenis."

Kristof Daniels

Herman Pauwels

Week van de Duurzame Mobiliteit

Koning Auto in het defensief

Introuw had het niet begrepen: ontsnappen met een auto, dat doe je niet! Als hij dan toch het land in rep en roer wou zetten, had hij daarvoor op zijn minst een fiets of het openbaar vervoer kunnen gebruiken. Dan zou hij zich trouwens nooit hebben vastgereden in de bossen van Saint-Médard. Die van Sociale Raad daarentegen, weten het al langer dan vandaag: er is nood aan een andere soort van mobiliteit. Alsmar toenemende files, verkeersslachtoffers, milieuvervuiling, vervoersarmoede,... het loopt allemaal behoorlijk in de soep. En daarom organiseert Sociale Raad — één van de geledingen van de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie — deze week in samenwerking met Velo, Sic en de vakbond LBC-NVK een 'Week van de Duurzame Mobiliteit'.



(foto Dirk Bernard)

De hele week lang worden de studenten en het personeel van de KU Leuven, maar ook de inwoners van Leuven, via debatten, acties en jawel, fietstochtjes opgeroepen om na te denken over andere en betere vormen van mobiliteit dan automobiliteit. Vooral dinsdag en woensdag zal de duurzame mobiliteit in Leuven hoogtij vieren.

Dinsdag is de 'debatteer-eens-over-mobiliteit'-dag. Op twee debatten die doorgaan in de Grote Aula van het Maria-Theresiacollege, worden problemen, misvattingen en mogelijke oplossingen rond de mobiliteitsproblematiek uit de doeken gedaan. Het eerste, dat begint om zeven uur, belooft een hevige tweestrijd te worden tussen 'autofielen' en tegenstanders van de auto rond de vraag: "Weg met de auto, doemdenkerij of absolute must?" Jan Kors-

mit (verkeersdeskundige), Klaas Maertens (fietsguerrillero), Hugo van Dienderen (auteur van 'Met de automobiel?') en Toon Vandeveld (filosoof-ekonomoon) gaan de strijd aan met Tony Verhelle (van 'De Auto-gids'), Stef Proost (milieu- en transportekonom) en Monik Denhaen (van Febiac, de Belgische federatie van de automobiel- en fietsektor). Om te voorkomen dat de panelleden elkaar zouden te lijf gaan met flitskettingen of schokdempers, werd Chris Ceustermans — milieujournalist van De Morgen — gevraagd om het geheel in goede banen te leiden.

Het tweede debat, dat twee uur later van start zal gaan, handelt over vervoersongelijkheid, maatschappelijke achterstelling en studentenmobiliteit. Onder de titel "Vervoersarmoede, een nieuwe ongelijk-

heid" debatteren Toon Martens en Ivo Cre, respectievelijk van de VZW Velo en de Voetgangersbeweging, met Eddy Minnaert en Jaak Declercq, grote mannen van De Lijn en de NMBS, en met socioloog Albert Martens en kabinetsadviseur Cor Dierckx. Hier is het Hans Declercq, Veto's eigen Walter Zinnen en Dirk Tieleman in één, die ervoor zal zorgen dat de gesprekken *to the point* blijven. Wie meer wil te weten komen over de mobiliteitsproblematiek of zelf z'n stem hierover eens wil laten horen, moet dinsdagavond dus zeker naar MTC afzakken.

Mitsubishi Colt

Woensdag is dan de dag waarop de duurzame mobiliteit in de praktijk wordt omgezet. Iedereen aan de KU Leuven wordt die dag opgeroepen om met alternatieve en duurzame vervoersmiddelen naar Leuven te komen. Omdat ze er zich bij Sora wel van bewust zijn wat een zware opoffering het is om de Mitsubishi Colt of Ford Fiesta een dagje op stal te laten, zijn allerhande activiteiten voorzien om 'het grote gemis' aan uitlaatgassen, files en parkeerproblemen toch enigzins te verzachten. Op de voor de gelegenheid auto-loze parking van Alma 2 zal, van tien tot twaalf en van half twee tot vier uur, een heuse 'mini-parking-voetbalkompetitie' worden afgewerkt, met verfrissing en versnaperingen voor spelers en toeschouwers. Er worden ook twee fietstochtjes georganiseerd die vertrekken vanaf het Ladeuzeplein en het Arenberg-kasteel (van 12.15 tot 13 uur) en natuurlijk is er ook weer de onvermijdelijke zebra-padenactie (afspraak om 16 uur aan Alma 2). Koning Auto zal het geweten hebben!

De hele week is het trouwens 'Velopromoweek', in het bijzonder voor de personeelsleden van de KU Leuven, die voor het luttele bedrag van honderd frank een hele week over een authentieke Velo-fiets zullen kunnen beschikken. Kwestie van hen ook eens in het zadel te lichten.

Overbevolking bedreigt de Nederlandse polders

Professor arbeidsrecht Blanpain schuwt nooit of te nimmer zijn maatschappelijke verantwoordelijkheid als academicus. Vorig jaar trad hij nog in het voetlicht door de juridische geldigheid van de voetbaltransfers — mensenhandel noemde hij ze — in vraag te stellen. Afgelopen dinsdag zette hij een colloquium op poten om het Poldermodel of het ensemble van sociaal-ekonomische maatregelen in Nederland nader te bekijken. Dat model oogst internationaal veel lof, het wordt zelfs gebombardeerd tot het na te volgen model. De moeite dus om er eens op in te zoomen.

In de jaren zestig werd het Belgisch overlegmodel internationaal naar voren geschoven als hét van hét. Maar de noden zijn blijkaar veranderd, er moet op een andere manier worden ingegrepen op de arbeidsmarkt en in de sociale zekerheid. Daarvan zijn ook de sociale partners zich bewust: hun mensen waren in grote getale aanwezig op het colloquium, niet alleen in het panel maar ook in de aula. Studenten waren haast niet te zien op het colloquium. Na een sterke uiteenzetting van de Tilburgse gasthoogleraar Jacobs traden ze in debat over welke maatregelen wij kunnen overnemen van dat Nederlandse model, een debat waar echter weinig uitkwam. De vertegenwoordigers van de werknemers en werkgevers bleven de zwarte piet naar elkaar doorspelen.

Jacobs vertelde waar de mitevorming rond het Poldermodel op gestoeld is. Samen met Ierland is Nederland momenteel de beste leerling van de Europese klas want het keert minder uitkeringen uit, zet meer mensen aan het werk en realiseert dit alles zonder een sociaal bloedbad aan te richten. Eigenaardig eigenlijk, want Nederland trekt niet zoveel multinationals aan en ook daar vluchten bedrijven weg naar lage loonlanden.

Je kan dan vermoeden dat er ook in Nederland statistisch bedrog in de cijfers

sluip? Verdacht is het alleszins dat allerhande cijfers sterk uiteen liggen. Van bedrog spreken is evenwel kwasi onmogelijk: statistische waarheid is immers een ideefixe geworden. Hoe reken je deeltijdse banen om naar voltijdse banen? En hoeveel van de mensen die tot de actieve leeftijdscategorieën behoren, kunnen tot het effectieve arbeidsaanbod gerekend worden? De ekonomie lijkt wel zodanig dynamisch te zijn dat ze niet meer in de traditionele sifertabellen te vatten is. Jacobs maakt dan ook gewag van a *new world of work*, bestaande uit vele beekjes die samen een rivier vormen. Zo is de uitzendarbeid sterk toegenomen: moest je Randstad als werkgever bekijken, dan is het de grootste van het land. Bovendien zijn een derde van de banen deeltijds. Flexibele arbeidskontrakten en -roosters maken bovendien ook een opmars.

Varitijd

Flexibiliteit is dus het grote slagwoord. Jacobs noemt het een reactie op de hoge loonlast waardoor alles heel efficiënt, zonder dode uren dient te gebeuren. Door de werknemers te verplichten zich flexibel op te stellen, heeft men kunnen vermijden dat er met de botte bijl gekapt is, zoals dat bij Thatcher het geval was. Het zijn veeleer kleine aanpassingen die de ruis uit het systeem moeten verwijderen, zonder dat men radikaal moet ingrijpen in de structuur van de sociale zekerheid. Deze laatste afbreken zou politiek ook niet haalbaar geweest zijn.

Sommigen beschouwen de loonmatiging als de motor van het Poldermodel. Al is dat zeker geen wondermiddel. Vlaanderen bijvoorbeeld heeft ook een vrij lage werkloosheid zonder loonmatiging. Er zijn bovendien ekonomen die menen dat hoge lonen bedrijven ertoe aanzetten hoge kwaliteit na te streven door technologisch te innoveren. Op termijn resulteert dat in een technologische voorsprong. Een loonmatiging gaat enkel op voor loon uit arbeid, niet voor loon uit kapitaal. Het vermogensinkomen is door de sterke beursprestaties van de afgelopen jaren spektakulair gestegen,

waardoor de rijken alsmar rijker worden terwijl zij die enkel een inkomen verwerven uit arbeid moeten inleven.

Voor een buitenlander is het niet altijd even duidelijk waarom iedereen wilde meebouwen aan a *new world of work*, waarom de vakbonden zich zo gematigd opstellen. Jacobs wijst hierbij op het open karakter van de Nederlandse ekonomie, met veel buitenlandse concurrentie. Daarnaast hebben de Nederlandse vakbonden niet zo'n sterke basis omdat ze weinig vertegenwoordigd zijn in de bedrijven zelf. Ze staan wel dicht bij de politieke macht waar ze zich maar kunnen handhaven door zich gematigd op te stellen. Onze noorderburen kennen ook meer een traditie van marktwerking: men startte er al vroeger met het privatiseren en als handelsnatie pikt Nederland sneller internationale ontwikkelingen op.

Werknemers moeten zich soepel opstellen. In piekperiodes twaalf uur per dag en zestig uur per week werken kan in Nederland. 'Varitijd' heet dat daar; men behoudt het normale loon maar extra betaald de overuren zijn er niet meer in zwang. Wat de Franse premier Jospin beoogt, een opgelegde werkweek van vijftiendertig uur per week, staat daar diametraal tegenover.

De Nederlanders voerden de persie op de werknemers om minder ziek te zijn op. De sociale zekerheid wordt er duidelijk betaalbaar van: het aantal ziekte dagen is er gehalveerd. Ook zwartwerk hebben ze meer kunnen bannen door de controle op werklozen op te voeren en door scherpere sankties in te stellen. Minder positief is dat de weduwnepenoienen sterk afgebouwd zijn voor de generatie die na 1950 geboren is.

Of je het Poldermodel al dan niet waardeert, hangt volgens Jacobs af van hoe je ertegenaan kijkt. Positief vindt hij dat het een harmonisch model is, met zorg voor de onderkant van de sociale ladder. Men kon er de welvaartstaat afbouwen zonder dat er te veel sociale slachtoffers vielen. Als negatieve punten onderstreept hij de toegenomen stress op de werknemers alsook de



In Nederland is het makkelijker pompbediende te worden dan in België. Voor de gevolgen staan wij niet in. (foto Hans Declercq)

grote inkomensverschillen. Daarnaast heeft het milieu het met de opbloeiende ekonomie hard te verduren. Of hij de herverdeling van de arbeid, zonder dat het totale arbeidsvolume steeg, positief moet noemen, weet Jacobs niet. Meer mensen laten participeren aan het werk is goed. Ekonomen vinden dat evenwel niet toekomstgericht want zo worden te veel minder gekwalificeerden in het arbeidsproces ingeschakeld.

Men kan ook vragen stellen bij de duurzaamheid van het Poldermodel. Sommigen vrezen dat de nieuw gekreerde jobs te konjunktuurgevoelig zijn zodat ze zouden smelten als sneeuw voor de zon wanneer de ekonomie weer wat slechter boert. En of er in de toekomst nog jobs zullen zijn voor de nieuwe mensen die zich op de arbeidsmarkt begeven, is evenmin zeker. Het is dus nog even wachten op resultaten om een waarlijk oordeel uit te spreken.

Het Poldermodel zweeft ergens tussen het Angelsaksisch- en het Rijnlandmodel, stelt Jacobs. Maar dat relativert hij ook meteen want die twee modellen zouden naar elkaar toe groeien: "Alle landen zullen dus komen grazen op onze polder. Of zullen wij er tegen dan al weer uit weggelopen zijn?"

Hans Declercq

ALMA'S

Woelige Week

28/4

- * **LENTEBUFFET**
EN EXOTISCHE DESSERTEN
DINSDAGMIDDAG → ALMA 3
- * **VISSERSBUFFET**
DINSDAGAVOND → ALMA 1

29/4

- * **KOUD BUFFET**
WOENSDAGMIDDAG → GASTHUISBERG
- * **KOUD BUFFET**
EN EXOTISCHE DESSERTEN
WOENSDAG → SEDES
- * **CANDLE-LIGHT DINNER**
EN DESSERTENBUFFET
WOENSDAGAVOND → ALMA 2
- * **VISSERSBUFFET**
WOENSDAGAVOND → PAUSCOLLEGE

30/4

- * **MAAK ZELF JE BROODJE**
DONDERDAGMIDDAG → DE VALK

ALMA UNIVERSITEITRESTAURANTS

van fifties tot seventies, van klassiek tot modern



Kringloopwinkel Spit, alles wat je kot nodig heeft

MEUBELS, KLEDING, FIETSEN, HUISRAAD,...



OPENINGSUREN
dinsdag t/m vrijdag 10u-18u
zaterdag 10u-17u

Diestsesteenweg 104, Kessel-Lo
016/26.09.21

Professor De Meyer over subcultuur en mainstream, hippies en house

“Mainstream? De massa bestaat gewoon niet meer!”

Professor Gust De Meyer doceert populaire cultuur aan de faculteit sociologie. Hoewel hij meer geïnteresseerd is in populaire cultuur dan in subculturen, wou hij ons toch te woord staan over onze veertiendaagse dada. Een mooie gelegenheid om de definitie van subcultuur nog eens op punt te stellen.

Veto: Subculturen zijn een vrij recent fenomeen. Over de definitie is er nogal wat onenigheid. Welke notie van subcultuur hanteert u?

De Meyer: «Daarvoor moeten we een paar decennia teruggaan. Het zal jullie misschien raar lijken maar in de jaren vijftig bestond er geen specifieke muziekkultuur voor jongeren. Tot dan waren het de Frank Sinatra's en andere vedetten die de wacht uitmaakten. Pas rond 1955 ontstond muziek die echt voor jongeren bestemd was en daarmee ook de subculturen. Anderzijds hebben jongeren altijd op een speciale manier contact met mekaar gezocht en specifieke activiteiten ontwikkeld. In die zin zou men dus kunnen relativeren dat subculturen alleen maar verschijnselen van de laatste jaren zijn.»

Veto: Bestaan subculturen dan uitsluitend uit jongeren?

De Meyer: «Nee, zeer zeker niet. Er bestaan subculturen rond bijvoorbeeld drugs. Die bestaan al veel langer en het gaat dan om subculturen in de sociologische betekenis van een bepaald deel van de bevolking dat zijn eigen systeem van culturele waarden hanteert. Het is in de betekenis van 'tegencultuur', waarbij ook de moderne massamedia betrokken worden — vijftienvertigtoerenplaatjes in de jaren vijftig bijvoorbeeld — en een bepaalde manier van uitgaan en van zich kleden, dat het lenoemen vrij recent is.»

Veto: Een aanzet daartoe zou gegeven zijn in de straatbandes van de jaren twintig.

De Meyer: «Dat is best mogelijk, ja. Maar in literaire kringen op het einde van vorige eeuw bestonden ook al bepaalde soorten van subculturen waarin kunstzinnige activiteiten verbonden werden met andere dingen zoals druggebruik. Maar men mag daar ook weer niet zo ver in gaan om communes of kloostergemeenschappen subculturen te gaan noemen omdat het begrip dan te ver uitgerekt wordt. Ik zie subcultuur toch vooral als een verschijnsel ontstaan in de jaren vijftig als een symbolisch protest tegen de overheersende cultuur van de ouders, een protest dat bestond uit stijlkenmerken. Zelden heeft die subcultuur ook een radicaal politieke dimensie gekregen die rechtstreeks ingrijpt op de maatschappij, zoals het protest tegen de oorlog in Vietnam. Meestal gaat het om een spelen met codes, een spelen met stijl. In die zin is men tot de vaststelling gekomen dat subculturen niet zoveel te maken hebben met de basisstructuren van de maatschappij, zoals men dat wel heeft bij een sociale beweging. Vandaar dat er ook heel veel subculturen naast elkaar kunnen bestaan, die elk voor zich het recht opeisen om op een specifieke manier specifieke antwoorden te geven die verschillen van andere.»

Veto: Is het zo of lijkt het alleen maar zo dat er steeds meer subculturen komen?

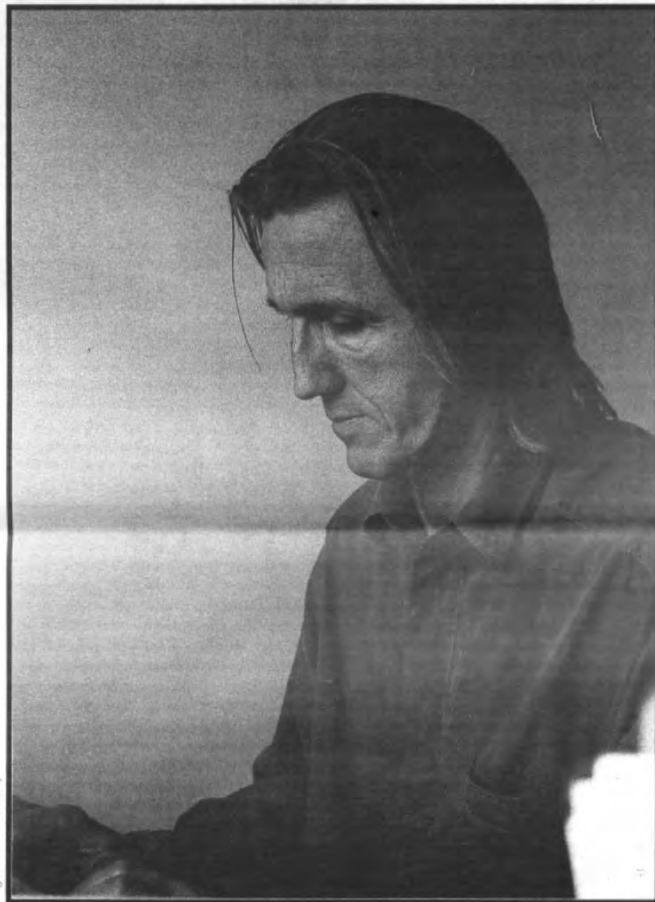
De Meyer: «In mijn tijd, in de jaren zestig — in '68 kwam ik in Leuven studeren — had je zeer globale stromingen. Dat had natuurlijk deels te maken met de problemen van de tijd, de splitsing van de universiteit, dingen die iedereen aanbelangden. Er waren dan ook bewegingen waar iedereen in meeleefde. De hippiekultuur van die tijd was iets dat gedragen werd door iedereen. Er bestond toen geen andere subcultuur,

iedereen liep in het gelid. Nadien is dat opgesplitst in alle mogelijke subculturen. Zo hebben we het fenomeen gezien van die Millet-jongens, een subcultuur die zeer konformistisch geworden is, iets wat wij vroeger überhaupt niet voor mogelijk hielden. Stilaan is heel het domein verbrokken geraakt. Vandaag kun je in een besloten subcultuur zitten en volgende week in een andere. Of door de week kun je een brave burger zijn en in het weekend kun je de beest gaan uithangen in een diskoteek.»

mijn hippietijd terugdenken. Het verschil is dat men nu de technologie aanvaardt. Wij sloten de ogen voor het feit dat er óók technologie achterzat terwijl men nu de technologie bewust gebruikt.»

Veto: Sommigen zien in de recente ontwikkelingen op het gebied van cyberruimte en het Internet een nieuw heil voor de emancipatie van de mens.

De Meyer: «Ik vrees dat daar een nieuwe mite gekreëerd wordt. Het spreken over die cybercultuur zit vol retoriek waar men zich



(foto: Joost Heisen)

Veto: Iedereen pikt links en rechts datgene wat hem bevalt?

De Meyer: «Ja, maar dat is misschien ook een verschil ten opzichte van vroeger. Men zou kunnen zeggen dat vroeger het hele leven van jonge mensen gedragen werd door zo een globale beweging. Die beweging — dé subcultuur zo men wil — beheerste hun leven van 's morgens tot 's avonds. Tegenwoordig is het niet alleen veel makkelijker om van de ene in de andere subcultuur te stappen, maar ook van het 'gewone leven' in de subcultuur.»

Schijnwereld

Veto: In welke mate heeft subcultuur te maken met de technologische evolutie?

De Meyer: «Dat is vaak heel ambig. Neem nu heel die hippiebeweging die het had over een terugkeer naar de natuur. Hun muziek was wel met hoogtechnologisch materiaal gemaakt. Wat niet wil zeggen dat met dat soort technologie geen andere waarden kunnen worden uitgedrukt. Hetzelfde doet zich vandaag voor met house en techno. Het gaat om een door spits-technologie gedragen subcultuur maar de waarden die daar leven, doen mij aan

kritische vragen bij mag stellen. Het is niet omdat je voor je computer kruipt, zagezegd uit je lichaam treedt, en in communicatie treedt met heel de wereld, dat die wereld op zich democratischer gaat worden. Het gaat om een schijnwereld en daar moet toch eens serieus over nagedacht worden. Als je voor je computer weggaat moet je tenslotte nog altijd eten, je relaties in het dagelijks leven opbouwen, enzovoort. En dan vrees ik dat sommigen met hun neus over een realiteit gaan gedrukt worden die er heel anders uitziet.»

Veto: Hoe ziet u de verhouding tussen subculturen en mainstream?

De Meyer: «Vroeger was dat allemaal simpel. Toen dachten we dat we bezig waren met ons af te zetten tegen de mainstream. Ondertussen is het allemaal niet zo duidelijk meer. Men kan zich afvragen of mainstream — voor de mensen die ermee bezig zijn — niet even goed als een tegencultuur emancipatorisch kan werken, mensen kan samenbrengen, solidariteit kan kweken en troost of macht kan schenken. Om het lapidair uit te drukken: mensen die graag Dana Winner horen, hebben die daar voor zichzelf niet evenveel aan als een rockliefhebber die met zijn allernieuwste dada bezig is?

De tegenstelling tussen mainstream en subcultuur is veelal commercieel van aard. Ook in de popmuziek vindt men dat terug: iets is goed als het niet commercieel is, of iets is goed als het niet technologisch is. Dat heb je altijd. De ware rockliefhebber zet zich af tegen techno omdat daar alleen maar wat samplers gebruikt worden. Dat soort van tegenstellingen die vroeger vanzelfsprekend waren, zijn het echter vandaag niet meer. Er wordt niet zo wit-zwart meer gedacht, ook niet tussen mainstream en subcultuur. Want ook de rocker maakt gebruik van de voorhanden zijnde technologie in de vorm van versterkers.»

Veto: Nemen de subculturen niet dermate toe in aantal en omvang dat de mainstream steeds minder belangrijk wordt?

De Meyer: «Dat is juist. Je zou kunnen stellen dat die mainstream op zichzelf misschien niet meer bestaat. Toch niet vanuit het standpunt van wie er effectief mee bezig is. Dat is zo'n beetje mijn dada. Nu mogen cultuurproducten, kleren, platen... 'en masse' op de markt gebracht worden, degene die daarmee bezig is, is daar vanuit zijn eigen individuele bekommernis mee bezig. Dat is het interessante. En in die zin denk ik: dé massa bestaat gewoon niet meer. Voor sommige producten is de verspreiding iets massaler maar kwa consumptie kan men niet meer spreken van één grote massakultuur. Kijk naar de hitparade. Op één staat Jo Vally en op twee een of ander modern popgroepje. Dat is allemaal massakultuur. Of géén massakultuur. Mainstream of geen mainstream.»

Veto: De insiders koketteren misschien liever met hun kleinschaligheid, hun beslotenheid.

De Meyer: «Voilà. Dat is hetzelfde met rockartiesten. Van het ogenblik dat een rockartiest aansluiting krijgt bij het brede publiek zijn er veel mensen die hem laten vallen alleen daarom. Dat is het snobistische gevoel dat in veel subculturen zit en dat een normaal menselijk verschijnsel is. Het is een middel om zich af te zetten tegenover anderen in plaats van bruggen te slaan. Hoe meer men binnen zijn kleine groep masturbeert, hoe minder impact men gaat hebben, hoe minder 'gevaarlijk' men wordt.»

Veto: Is dat het beeld van de toekomst: subculturen die mekaar vinden en opnieuw één beweging gaan vormen?

De Meyer: «Dat is toch voor een stuk al zo. Kijk maar naar de ekologische hippiegedachten in de housecultuur. Misschien moeten we veeleer spreken van een recycling in plaats van een einde. Ik ga niet den boma uithangen en zeggen dat alles wat ik vandaag in de muziek hoor, vroeger ook al heb gehoord. Maar er is iets voor te zeggen want alles is al eens uitgeprobeerd. Ik denk trouwens dat we in alle subculturen eenzelfde grondlaag terugvinden, namelijk die dingen waar jonge mensen mee zitten. De rest zijn variaties op hetzelfde thema. De vorm verschilt, de details wisselen, maar het wezenlijke blijft. En van het moment dat alles gedaan is, dat men zelfs een muziekstuk gemaakt heeft met alleen maar stilte, of met maar één toon, ja dan kan men niet anders dan gaan recycleren. Wat op zich trouwens niet slecht is, ik kijk daar absoluut niet op neer. Wij brikoleerden vroeger ook, zoals ze dat zeggen. Wij haalden ook elementen uit de oudere cultuur om er iets nieuws mee te maken. De veiligheidsplenden van de punks bestonden toch ook al langer. Misschien staat de jeugd er vandaag wat realistischer tegenover. Het is daarom verkeerd om te denken dat de techno het einde is. Het wordt boeiend om te zien wat de volgende grote stroming zal zijn.»

Peter Mangelschots
Stefan Huber

Graffiti-goeroe Erik Bertrand

“Een muur met een lik verf op, wat is dat nu?”

Iat een graffiti-spuiter niet met een zestienjarige met kaalgeschoren hoofd en een veel te brede broek moet zijn bewijst graffiti-goeroe Erik Bertrand. Men de look van een echte zakenman, BMW en GSM inclusief, organiseert hij allerlei workshops en andere activiteiten over graffiti. Zo organiseerde hij ondermeer in Hasselt een project in samenwerking met de overheid waar jongeren een hele wand mochten bedekken met graffiti. Om te bewijzen dat subculturen niet het alleenrecht zijn van jongeren lieten we hem aan het woord over zijn dada.

Erik Bertrand: «Graffiti is de basis van de hiphop. Men spreekt in die zin over de vier poten van de hiphop: de eerste poot van hiphop is graffiti, de tweede de breakdance en de derde en vierde de MC's en de DJ's. Dit zijn vier poten omdat ze alle vier illegaal zijn. De eerste rappers en DJ's tapten illegaal stroom af van elektriciteitskabinen om hun installatie op aan te sluiten. De breakdancers namen het trottoir in om hun kunnen te demonstreren en versperden daarmee de weg van winkelende en wandelende mensen. De graffeurs tenslotte palmden een blinde muur in.»

Veto: Is ook in België de graffiti verbonden met de hiphopcultuur?

Bertrand: «Ja, die zijn nauw met elkaar verbonden. Het is trouwens de enige cultuur die echt multicultureel is. Er zijn mensen die beweren dat er geen hiphop-cultuur is in Europa, dat het enkel een ontvoogdingstijd van de zwarten in de Verenigde Staten is. Maar ik ken een heel aantal Amerikanen die zich komen herbronnen in Europa. Ik denk dat er dus wel degelijk een hiphopcultuur is in Europa.»

Veto: Er wordt wel hard tegen graffiti-sputters opgetreden.

Bertrand: «Ja, maar ik zie niet in waarom jongeren gestraft moeten worden omdat ze graffiti spuiten, terwijl rijke heren overal illegaal grote reclameborden plaatsen, zonder dat ze daarvoor gestraft worden. Ook bepaalde studentenverenigingen plakken illegaal zonder dat ze gestraft worden. Op een graffiti-project in Hasselt hangen affiches van een studentenvereniging, illegaal, want er staat geen verantwoordelijke uitgever op maar daar treedt niemand tegen op. De wet van 28 december — de dag van de onnozele kinderen — 1945 diende om kollaborateurs aan te pakken en wordt nu gebruikt om graffiti tegen te gaan. Als je de wet strikt zou opvolgen, zou iedereen die een hartje en twee namen ergens inkerft, gestraft moeten worden. Hoeveel niet-kriminelen zouden er in België nog rondlopen als we die wet vanaf 1945 strikt hadden toegepast?»

Veto: Wilt u dat graffiti legaal wordt?

Bertrand: «Dat zou onzin zijn. Kijk, hardrijden op de weg zal altijd verboden zijn, maar rally's zijn toegestaan: er blijft altijd een illegaal aspect. Je moet graffiti kunnen tonen als kunstvorm, maar een bepaald aspect blijft illegaal bij graffiti. Het hart van graffiti blijft illegaal, ik wil dat hart niet afsluiten.»

Veto: Wat vindt u van de tags — de handtekeningen — her en der in het straatbeeld?

Bertrand: «Tags zijn maar een onderdeel van de graffiti-kunst. Iemand van de spoorwegen zei me ooit dat hij nog nooit zoveel expressie had gezien in één pennekrek, daar sluit ik me bij aan. Als je dan bedenkt dat er mensen zijn die hun leven lang het hoofd breken over het bedenken van een logo, zij doen het met één krek.»

Veto: U vindt dat dat op elk gebouw moet kun-

nen?

Bertrand: «Nee, dat moet niet kunnen. Er zijn grenzen. Maar als men dertig jaar niets doet met jongeren, worden grenzen verlegd. De oorlog die De Donnéa in Brussel heeft verklaard aan de graffiti is het resultaat van dertig jaar lang geen jeugdbeleid te hebben gevoerd. In de meeste steden zegt men niet dat ze een jeugddienst heb-

den, ontspanning en dergelijke een eventuele politieke boodschap die erachter zit?

Bertrand: «Ik weet niet of er een politieke boodschap achter zit. Maar zeker in het begin was het een schreeuw van de jeugd om erkenning. Waarom moeten jongeren altijd in een keurslijf treden om erkend te worden? De kortebroekenjeugdbewegingen hebben afgedaan, ze moeten zich her-

niet mooi vinden?

Bertrand: «Dat weet ik nog niet zo zeker. We hebben in Hasselt in samenwerking met openbare werken een aantal muren bespoten en iedereen was verbaasd over de positieve reacties van het publiek. Zowel buurtbewoners als toevallige bezoekers van Hasselt spraken er lovend over, dat heeft het provinciebestuur me in een brief laten weten.»

Veto: Wat gebeurt er als er graffiti over die graffiti-muren gespoten wordt?

Bertrand: «Dat lost zichzelf op binnen de groep. In Hasselt is dat op anderhalf jaar tijd maar twee keer gebeurd en toen hebben we gewoon de muur op die plaatsen gerestaureerd.»

Veto: Tags zouden in de Verenigde Staten gebruikt worden door bendes om...

Bertrand: «(onderbreekt) Nee, dat wordt enorm overreven. Onderzoek heeft aangegeven dat graffiti slechts in ongeveer drie à vijf procent van de gevallen gelieerd is met criminele feiten, maar dit argument wordt steevast door politici gebruikt om graffiti aan te pakken. Hetzelfde geldt voor het argument van de marginaliteit van de graffiti-sputters. Onderzoek in Luik heeft aangegeven dat het ongeveer gelijk verdeeld is, tussen sociaal kwetsbaren en goede middens.»

Respekt

Veto: Kan je spreken van verschillende soorten graffiti?

Bertrand: «Graffiti is in feite één blok. Je begint met wat ze met een Engelse term noemen een *hit* van *to hit*, slaan. Dat is gewoon met drukletters je naam zetten. Dan komt de *tag*, dat is een persoonlijke handtekening. Maar dat is niet noodzakelijk de handtekening van één persoon, dat kan ook van een groep zijn of van iemand waar ze respect voor hebben. Nadien komen dan de meer uitgewerkte dingen zoals opgeblazen letters of letters met 3D-effecten. Een tenslotte is er de *wild-style*, dat is dat letters zo uitgewerkt zijn dat ze een eigen leven gaan leiden.»

Veto: Worden er grenzen verlegd in het spuiten van graffiti? Het is waarschijnlijk al te gemakkelijk om 's nachts in een verlaten steegje je naam te spuiten.

Bertrand: «Zeker worden er grenzen verlegd. De hele hiphop-cultuur is ontstaan als een reactie op het geweld van bendes. Maar er blijft een element van strijd bestaan. Men probeert elkaar te overtroeven met te spuiten op de meest zotte plaats of de laatste tekening te maken. Een heel bizarre zaak was de *Christmas-train* in New York. Een aantal graffiti-sputters had een metrostel beschilderd, maar niet met hun eigen naam, maar met 'Merry Christmas New York'. Die metro hebben ze een week zo laten rijden.»

Veto: Hebt u zelf een graffiti-verleden?

Bertrand: «Heb ik een graffiti-verleden? Ik kan omgaan met een spuitbus, maar dat kunnen ook heel wat vrouwen, anders zou hun haar niet in de plooi blijven...»

Ik spuit soms nog mee in een workshop, maar ik weet waar mijn grenzen liggen, ik spuit niet illegaal. Dat zou het werk dat ik met jongeren doe

hypotekeren. Maar ik weet niet of datgene wat ik vroeger deed illegaal was. In Diest staat er bijvoorbeeld nog op de muur gekalkt 'STEM PVV-8' en de vakbonden hebben vanalles op de muren gespoten na de sluiting van Renault. Is dat legaal en wat wij doen of deden illegaal? Of zijn die vakbonden misschien criminele organisaties? Ik weet het niet.»

Hans Declercq



ben die werkt, maar gewoon dat ze een jeugddienst hebben. Of die werkt en of die jongeren bereikt, zal hen 'worst' wezen.»

Schreeuw

Veto: Beginnen jongeren te spuiten omdat ze zich vervelen, omdat er niet genoeg culturele activiteiten zijn die hen aanspreken?

Bertrand: «Er zijn er zeker die het uitverveling doen. Het is een soort vervelingsvandalisme, maar echt vandalisme zou ik het toch niet willen noemen. Een muur met een lik verf op, wat is dat nu? Die muur houdt nog altijd het gebouw recht. Trouwens, voor sommige gebouwen is het zelfs beter, want verf houdt water tegen zodat het nog een bescherming vormt ook. Ze hebben bijvoorbeeld nog nooit onderzocht wat de voordelen ervan kunnen zijn in de strijd tegen betonrot. Ik vind dit net zo min vandalisme als affiches tegen de muren hangen. Maar ik heb bijvoorbeeld nog nooit gezien dat er een Vlaams Blok-spuiter veroordeeld is geworden. Die mensen spuiten opruiende taal, zetten mensen aan tot haat; een tag is toch maar een handtekening.»

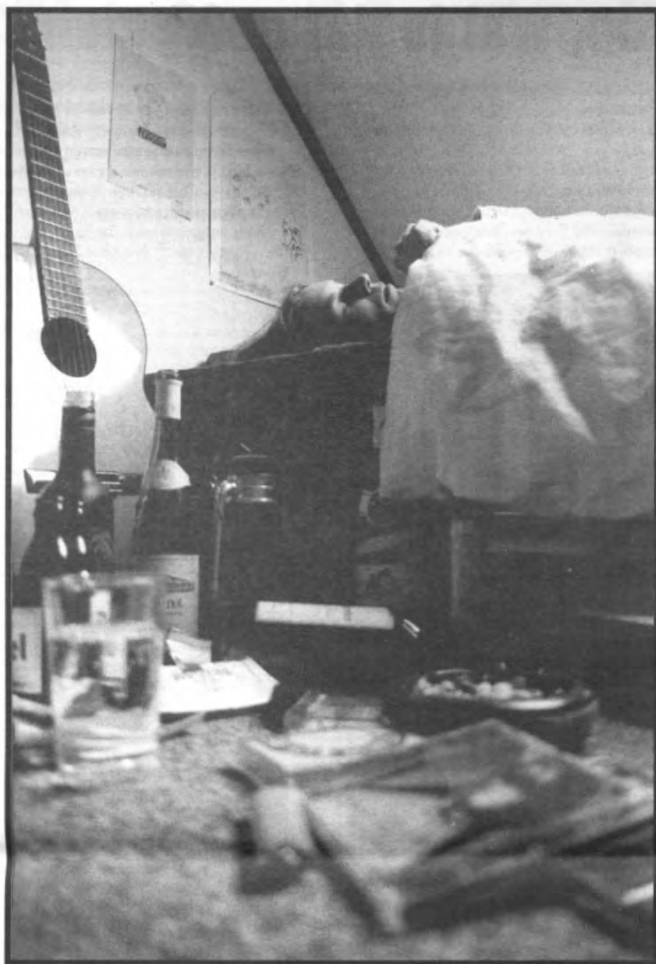
Veto: Is het aanklagen van een tekort aan aan-

bronnen. Ik help bij het organiseren van bepaalde activiteiten met graffiti om de jongeren een kans te geven. Het is een mogelijkheid om zich te integreren.

Als een minderjarige gepakt wordt omdat hij graffiti heeft gespoten, krijgt hij soms een boete van enkele miljoenen die terecht komt op de rug van de ouders. Door zijn stommeit wordt een gezin zwaar belast en soms zelfs uit mekaar getrokken. Men kan toch veel beter constructief werken met de energie en de creativiteit van die mensen. Het stoort me gewoon enorm dat ze jongeren overal de schuld van willen geven. Over weekendongevallen wordt altijd bericht als er jongeren bij betrokken zijn. Dat een volwassene de oorzaak was, doet er niet veel toe. De mensen worden vervoerd door bussen met reclame op. Waarom maakt men dan niet een bepaald percentage van de bussen vrij om graffiti op te spuiten. Er zijn een heleboel mensen die zich verzetten tegen die reclame. Als er graffiti op mag, is dat een legale component om mensen met een artistiek talent te stimuleren.»

Veto: Is het niet normaal dat er opgetreden wordt tegen mensen die ongevraagd muren bespuiten, iemeter omdat veel mensen het gewoon

Niks te doen volgend jaar?



Volgend jaar moet gevierd worden. In 1999 is het dertig jaar na de eerste maanwandeling, zeventig jaar na de misselijkmakende beurscrash, zestig jaar na de relletjes in Sudetenland, tweehonderdentien jaar na de Franse revolutie en vijftig jaar na de geboorte van Veto. En ook één jaar voor het einde van de wereld, dus is het hoog tijd voor jou om alsnog aan dit blad te komen medewerken. Doe wat met je leven, en schrijf je in in de roemrijke geschiedenis van studententrottest en Belgisch kompromis, van metafoor en tikfout, van donkere kamer en lichtdrukmaal, van DTP en deadline. Wij van Veto willen jou, om wie je echt bent.

Daarom ook dat wij een heuse **informatie-avond** op het getouw zetten, om een paar dingetjes recht te zetten: hoe neem ik een geschikte foto, wat is het juiste woord, wat betekent DTP eigenlijk en heeft Titanic al dan niet terecht een oscar gewonnen? Er zal ook een lekker schuimende pint worden getapt, en wie weet wordt er zelfs gedanst. Op donderdag 30 april zal dit gezellige samenzijn plaatsvinden vanaf 20 u in de uiterst comfortabele Veto headquarters in de 's Meiersstraat 5. Iedereen die een beetje zin heeft om volgend jaar bij Veto te schrijven, te fotograferen, te tekenen of te layouten weet dus waarheen.

SEDES : VREEMD MAAR LEKKER !



Elke dag een gevarieerd en uitgelezen menuaanbod van uitheemse en vegetarische gerechten.

Niet te versmaden voor exotische fijnproevers !



Fiets maar eens met een hanekam in Zonedorp

Subkultuur is in wezen een stedelijk fenomeen. Voor de subkultureel geaarde Vla-

mingen onder ons levert dat een probleem op: Vlaanderen is één groot dorp. En 'de subkulturele uithangen' in een dorp is niet zo makkelijk. De stad met haar anonimiteit laat dat veel beter toe; je kan er bevrijd van sociale controle doen wat je wilt, in dit geval eksperimenteren met ongewone levenswijzen. Je hoeft je in de metropool niet bekeken voelen want *die Stadluft macht frei*.

Terug naar het dorp. Ondanks het feit dat het dorpsklimaat de subkulturen niet in haar armen sluit, zijn er toch jongeren die het erop wagen. Zo heeft ieder dorp behalve zijn dorpsgek ook zijn dorpsnewwaver. Soms is het moeilijk die laatste niet te verwarren met de dorpsgek als je hem met zijn zwarte puntlaarsjes, lange zwarte jas en met zijn boekentas achterop zijn fiets heel loom — dat hoort nu eenmaal — naar school ziet rijden.

En andere onnozele reactie die ontstaat uit het bijeengieten van subkultuur en dorp is de *verkavelingsubkultuur*. Het concept daarvan is afgekeken van de rap, de muziek waarmee de zwarten hun etnische roots in de grote Amerikaanse steden in de verf zetten. De rap van de Vlaming wil zijn dorp van afkomst benadrukken. Het plaatselijk dialect is de voertaal. Het Aarschotse Kia zette de bakens uit; het Izegemse Hof van Commerce sprong op de trein. Arm Mechelen met hun ABN.



BELGIE

BURGHEESTER 54-56 BULLEKSTRAAT
 HASSELT 3500 BELGIE
 011/22.41.61

KONCERTEN

25/4	GONZO'S FLYING CIRCUS
26/4	AUDIO ACTIVE (Japan)
2/5	KATO HIDEKI (New York/ USA)
27/5	AUTECHRE (U.K.)
30/5	ARAB STRAP (U.K.) + PLURAMON (D.)
12/6	PERVERTED (B)
20/6	RAWFRÜCHT (B.)
26/6	CRESCENT-MOVIE TONE - THIRD EYE FOUNDATION (U.K.)

FILM

8/5	TETSUO II + TOKYO FIST , S. Tsukamoto
22/5	THE ELIMINATOR , Enda Hughes
29/5	PERDITA DURANGO , Alex De La Iglesia
13/6	THE END OF VIOLENCE , Wim Wenders

AGENDA: THEATER - EXPO - WORKSHOPS * info via BELGIE

(hd)

"Speel, maak, dicht, zing, dans en verwonder"

Ioen Het Zuidelijk Toneel enkele maanden geleden in Leuven te gast was om Goethe's 'Faust I' te spelen, bleek in de nabespreking dat de acteurs zichtbaar benieuwd waren naar wat toneelgroep 't Barre Land met het tweede deel zou aanvangen. Buiten het feit dat Guy Cassiers beide stukken geregisseerd heeft, zijn er niet zoveel raakpunten tussen beide gezelschappen. Had het Zuidelijk Toneel onbeperkte technische middelen als videoschermen en gesofisticeerde microfoons te hunner beschikking om Faust's afdaling in zijn eigen ziel te evokeren, dan zou 't Barre Land datzelfde moeten doen met bij wijze van spreken niet meer dan "een paar appelsienkistjes", luidens een akteur van 'Faust I'.

Een probleem is dat allerminst voor de leden van 't Barre Land, want laat dat nu net passen in hun opvattingen over hoe je met toneelteksten moet omgaan. Hun naam verwijst naar 'The Waste Land', het beroemde gedicht van TS Eliot. In dat gedicht verwerkt Eliot talloze citaten uit de wereldliteratuur en populaire cultuur tot een gefragmenteerd geheel, dat nogal veel aan de verbeelding van het publiek overlaat. Een procedé dat 't Barre Land volgt in hun bewerking van 'Faust II'. Er wordt niet alleen geput uit Goethe's tekst, fragmenten van Shakespeare staan naast die van Ramses Shaffy, Büchner naast André van Duin, het platvloerse naast het verhe-

vene. Zo is er in het begin een kluchtige carnaval-scène met acteurs die hun broek laten zakken-of plastic borsten op hun hoofd dragen. Dat soort "obscene lol", zoals een criticus het noemde, zorgt ervoor dat 'Faust II' veel luchtiger en grappiger is dan 'Faust I'.

De scènes worden naast elkaar gezet, en verwijzen konstant door naar elkaar, zodat een geheel ontstaat. Zeker niet de gemakkelijkste werkwijze. En Faust is al zo'n moeilijke tekst. Goethe heeft er bijna zestig jaar voor nodig gehad om hem te schrijven. In 'Faust I' gaat de geleerde Faust een pakt aan met de duivel, Mefisto. Als Faust zijn ziel afstaat, belooft Mefisto dat hij eindelijk 'alles



zal begrijpen', dat hij eindelijk toegang krijgt tot dat ene, eeuwigdurende moment van puur geluk. 'Faust II' is eigenlijk een 'ideeënstuk', waarin Faust op zoek gaat naar de essentie van macht, van lust, van kennis of van schoonheid. Op zoek naar de antwoorden daarop, daalt hij af in zijn eigen verbeelding en droomt ontmoetingen

met bijvoorbeeld de beeldschone Helena van Troje.

Techniek

De Belgische regisseur Guy Cassiers maakte van 'Faust I' met zijn verbluffend visuele dramaturgie een heel sfeervolle voorstelling. De techniek — de video-beelden, de alchemistische attributen, de special effects, de kamera's — zuigt de toeschouwer onmiddellijk mee. De techniek vervult zo'n beetje de rol van de natuur in een negentiende-eeuwse Engelse roman: het wordt bijna een personage op zich dat het gevoel van dreigende opwindend dat je verkrijgt als je zoals Faust een taboe doorbreekt, bij de kijkers overbrengt.

Maar techniek is niet alles dacht 't Barre Land, evenals de toeschouwers trouwens die tijdens 'Faust I' de zaal verlieten omdat je op het derde balkon hele flarden tekst niet kon verstaan. Hoe zouden ze erin slagen het veel abstraktere 'Faust II' op de planken brengen, terwijl ze veel minder technische middelen ter beschikking hebben om het stuk uit te beelden? Eigenlijk is dat het echte vertrekpunt van 't Barre Land: in plaats van een zoektocht naar de diepere betekenis van Goethe's tekst, ondernemen ze een entoesiaste zoektocht naar hoe je zo'n tekst op toneel brengt. Het spelplezier staat voorop, en daarvoor zijn geen special effects nodig. Een nieuw personage wordt aangeduid door gewoon een bril op te zetten, of soms door een enkel gebaar. De acteurs stappen al eens uit hun rol om een toelichting te geven op wat ze doen. Dat levert vaak verrassingen op.

Zo is het geen man maar een vrouw, die in een alleedaagse plunje op vaak lichtvoetige wijze gestalte geeft aan Faust. Als hij in zijn dromen een ontmoeting heeft met Helena, wordt die vertolkt door een man. Het is één van de manieren waarop zij een idee concreet voorstellen. Faust wordt ontdaan van zijn geslacht, van het persoonlijke omdat Faust een uitvergrotting is van verlangens en drijfveren die in elke mens aanwezig zijn. Eenvoudig is het allemaal niet om je weg te vinden in de wirwar van scènes, het stuk vraagt dat de goede wil bij de toeschouwers even sterk is als het entoesiasme en de energie waarmee Goethe te lijf wordt gegaan door 't Barre Land.

Benny Debruyne

Filmreeks New Harvest in Stuc: Manoel de Oliveira

"We zullen terugkeren bij het begin van de wereld"

Ie Portugese regisseur Manoel de Oliveira (1908) maakte zijn eerste film in 1931, en ondertijd nog de directe invloed van enkele van de grote filmpioniers, zoals Méliès en D.W. Griffith. Gestaat werkte hij verder aan zijn oeuvre. Het duurde evenwel tot de jaren tachtig vooraleer de Oliveira heus ontdekt werd. De poëtische kracht van enkele van zijn films werd in één moeite door op een lijn gesteld met die van Bergman of Antonioni. Ook het sinefiële publiek vond de weg naar zijn films. Zo was een drietal jaar geleden de Stuczaal gewoon te klein, toen er zijn 'Vallei van Abram' vertoond werd. Volgende zondag en maandag programmeert datzelfde Stuc de Oliveira's recentste film 'Voyage au Début du Monde' (1997).

De film, die vorig jaar de officiële selectie van het festival van Cannes haalde, is trouwens ook om een totaal andere reden van belang. Het is namelijk de film waarin één van de grote Europese acteurs — latin lover tegen wil en dank — Marcello Mastroianni, afscheid neemt van het witte doek. Het is de laatste film voor hij stierf. Mastroianni speelt met stijl de rol van een regisseur die in het noorden van Portugal een film gaat draaien. Het toeval wil dat de wortels van de Franse acteur die in die film de hoofdrol zal spelen, precies in die regio liggen. Hij laat de kans niet voorbijgaan en trekt op onderzoek uit naar zijn dorp van herkomst, waar ergens zijn tante nog moet leven. De regisseur vergezelt hem op zijn 'reis', en mijmert op zijn beurt over zijn

jeugd. "Ja, het is de herinnering... De herinnering die ons roept... Dat is wat je tot deze reis gedwongen heeft", spreekt een personage tot Afonso, de akteur.

Zoals de titel suggereert — de reis naar het geboortedorp, naar de wortels van zichzelf is tegelijk een reis naar het begin van de wereld — overstijgt de film vanuit deze anekdotische verhaallijn. Een techniek die de Oliveira vaker toepast is dat hij in zijn personages het persoonlijke en het abstracte laat samenvallen: zijn personages zijn ontegensprekelijk echt, van vlees en bloed als het ware, maar aan de andere kant zijn ze ook weer universeel. Ze zijn tegelijk mens en metafoor. De sfeerschepping, het verhaal is realistisch, maar creëert tegelijk een mitische dimensie, iets wat versterkt wordt door het episch tempo en de visuele kracht van de beelden.

Atavisme

Op dat abstracte nivo, dat van de ideeën waar de film op drijft, merk je gauw dat deze film alles te maken heeft met themata als herinnering, geschiedenis, de relatie tussen het geheugen en fictie, de vaststelling dat de geschiedenis cyclisch verloopt en ons zo verbindt met het begin van de mensheid. Zo vertelt Afonso hoe zijn vader destijds zijn geboortedorp ontvluchtte op zoek naar een betere wereld. Als die door Spanje naar Frankrijk reist, komt hij terecht in de gruwel van de Spaanse burgeroorlog. Voor de Oliveira is dit element van het verhaal een indirecte maar bewuste manier van omgaan met het heden, met name het nationalistische discours dat tot de gruweligheden in Sarajevo geleid heeft, konfiktien die ook de Oliveira schokten door de

gewelddadigheid.

De Oliveira onderzoekt in 'Voyage au Début du Monde' wat hij "de atavistische orde" noemt. 'Atavisme' betekent het opduiken in een generatie van een kenmerk dat in een vroegere generatie voorkwam maar in de tusseliggende generaties ontbrak. Konkreet stelt de Oliveira vast dat een soort van 'etnische volksverbondenheid' blijkbaar nooit helemaal verdwijnt, de kracht waarmee ze plotseling uit het niets weer kan opduiken bewijst dat voor hem. De Oliveira komt in archetypische wateren als hij zegt dat deze atavistische orde zichzelf "doorgeeft via bloed en herinnering, die lange navelstreng voedend die, door zijn vele vertakkingen, ons bindt aan de oorsprong van de mensheid". Op die manier kan het dat het dorp van Afonso's vader tegelijk ook Portugal is, tegelijk "het huis van de mensheid" is. Op die manier kan het dat als Afonso's tante vraagt wie de grond zal bewerken, als wij zullen verdwijnen, haar man antwoordt: "We zullen terugkeren bij het begin van de wereld".

Ondertussen zorgt het metakarakter van de film — de raamvertelling van de film is het maken van een film — dat het hier om een fictieve vertelling gaat. Een vertelling die vragen wil stellen, maar elke interpretatie aan de toeschouwer overlaat. "Laat de kijker zelf maar op zoek gaan naar de spirituele waarden in mijn films", aldus de Oliveira.

Benny Debruyne

'Voyage au Début du Monde' van Manoel de Oliveira is te bekijken in de Stuczaal op zondag, om 20.00u en maandag, om 22.30u. Zie agenda.

'Faust twee', gespeeld door 't Barre Land is op woensdag 19 en donderdag 30 april te bekijken in Vlamingenstraat 38. Verdere info: zie agenda.

Themahuis zoekt studenten

In Veto 26 van 30 maart stond een uitgebreid artikel over het project dat Sociale Raad vorig jaar opstartte, namelijk de themahuisen. We willen van deze gelegenheid gebruik maken om hierop te reageren en ons project rond fysiek gehandicapte studenten en omkadering voor te stellen. Wij (wie wij juist zijn leest u verderop) zijn immers van plan volgend jaar ook een themahuis op te starten en willen daar alvast een beetje reclame voor maken. We zoeken namelijk een vijftal mensen die voor volgend jaar nog een kot zoeken en zich met evenveel enthousiasme op dit project willen storten.

Wij maken dit jaar reeds deel uit van de omkaderingsgroep rond Kay Van Mieghem op blok 9 (cité) maar Kay studeert dit

jaar af en dus blijven wij met lege handen maar een hele hoop ijver en energie achter. Er komt volgend jaar waarschijnlijk geen nieuwe student in Heverlee die onze hulp zou nodig hebben. Aangezien het thema ons echter heel sterk interesseert en we graag als groep hier rond zouden willen blijven verderwerken hebben we besloten dit thema verder uit te werken door het opstarten van een themahuis. Dit om een aantal initiatieven te realiseren, en bovendien nog steeds met omkadering bezig te zijn. Het idee heeft ondertussen vaste vormen aangenomen en de aanvraag is inmiddels al ingediend.

We willen ons thema uitwerken aan de hand van twee pijlers. Enerzijds willen we het onderling contact tussen de verschil-

lende omkaderingsgroepen bevorderen. Dit lijkt ons zinvol omdat er volgens onze ervaring, althans in Heverlee, een gebrek is aan dergelijk contact terwijl dit toch wel leuk kan zijn. Denk maar aan het uitwisselen van ervaringen, het gezellig samen zijn en het leren kennen van mensen die met dezelfde dingen bezig zijn. We wilden dit doen door middel van bijvoorbeeld een fuif (natuurlijk), een kottentocht, een gezamenlijk etentje, aangepaste sportactiviteiten, ... maar ook door bezoeken van de ene groep aan de andere groepen enzoverder. In concreto dachten we ook al aan een boekje waarin alle omkaderingsgroepen worden voorgesteld, met ervaringen, foto's, een sfeerbeeld. Dit kan handig zijn voor eventuele nieuwe studenten die in een omkade-

ringgroep willen treden.

Anderzijds wilden we ook werken aan de bewustmaking van de buitenwereld. We merken zelf dat er weinig mensen zijn die weet hebben van het omkaderingsproject, of gewoon meer in het algemeen over hoe fysiek gehandicapten erin slagen om op kot te zitten, te studeren, deel te nemen aan het studentenleven. Wij stelden ons bijvoorbeeld zelf reeds de vraag hoe het kwam dat er eigenlijk maar weinig gehandicapte studenten in Leuven studeren en welke drempels zij daarbij moeten overwinnen. Zijn er jongeren die omwille van hun handicap niet gaan studeren? Of hebben hun ouders misschien niet voldoende vertrouwen in de omkaderingsgroepen? Ze weten er vaak niet genoeg over en daar kunnen wij misschien wat aan doen.

Wie wij zijn? Wij zijn zes van de leden van de omkaderingsgroep van blok 9 van Cité die ijerig op zoek zijn naar even geinteresseerde en gemotiveerde mensen. We willen op Cité graag een hele gang vol krijgen — dit wil zeggen 11 kamers — en we zoeken dus nog vijf mensen. Voel je je aangesproken, zegt het je wel iets of heb je gewoon interesse: kom gerust eens langs of telefoneer eens. Wij zullen het alleszins erg op prijs stellen, maar wees er wel zo snel mogelijk bij!

Else Bajeux, Wouter Buytaert, Bart Christiaen, Karel De Brabandere, Tomas Geurts en Katrien Oorts

Cité blok 9/0 (vlak aan Alma 3) is gelegen in de Groenveldlaan 1, 3001 Heverlee en is telefonisch bereikbaar op 20 61 86 of 20.23 24.

KATHOLIEKE HOGESCHOOL LEUVEN KATHOLIEKE HOGESCHOOL

- 1 Accountancy - Fiscaliteit
- 2 Chemie
- 3 Farmaceutische en Biologische Technieken
- 4 Financier- en Verzekeringswezen
- 5 Kleuteronderwijzer(es)
- 6 Marketing
- 7 Medische Laboratoriumtechnologie
- 8 Medisch Secretariaat
- 9 Onderwijzer(es)
- 10 Regent(es)
- 11 Secretariaat - Talen
- 12 Sociaal Werk-Maatschappelijk Assistent(e)
- 13 Toegepaste Informatica
- 14 Verpleegkunde
- 15 Voedings- en Dieetkunde
- 16 Vroedkunde
- 17 Zakelijk Vertalen en Tolken

KATHOLIEKE HOGESCHOOL LEUVEN

Abdijdreef 7b 3001 Leuven (Heverlee) Tel. 016/ 39 86 60 Fax 016/ 39 86 66

Ja, ik had graag bijkomende informatie over opleiding(en) nr.

Naam : Voornaam :
 Straat : Nr.
 Postnr. : Gemeente :

KATHOLIEKE HOGESCHOOL LEUVEN KATHOLIEKE HOGESCHOOL

Paul Pourveur in LikOpStuk

Centrale gast tijdens de achtste en laatste uitzending dit seizoen van LikOpStuk, het 'kulturele praatprogramma' van Radio Scorpio en Stuc, is auteur Paul Pourveur. Pourveur geldt al een tiental jaren als een van de belangrijkste teaterauteurs die Vlaanderen rijk is. Onlangs nog schreef hij voor het Antwerpse teatergezelschap De Tijd het tweeluik 'Vaders en Zonen' en 'Noorderlicht'. In deze laatste tekst schetst hij op een toegankelijke en vaak grappige wijze welke de impact is geweest van de kwantummechanica op het beeld van wereld en mens. Tevens geniet Pourveur een goede reputatie als senarist voor film en televisie, ondermeer van de VRT-reeks Kongo. Ook als muzikliehebber en Leuvenaar is Pourveur trouwers op zijn plaats in LikOpStuk, zondag 3 mei tussen 17 en 19 uur in de STUChar en live op Radio Scorpio 106 FM.

Studeer Spaans in koloniale sfeer

- Antigua Guatemala
- Privé leraar (4 uur per dag)
 - verblijf in gezin (+ maaltijden)
 - naschoolse activiteiten
 - startdata: elke maandag
 - prijs: 6900 fr. per week
- Yucca Travel@Language ism Soenen Travel
 Tel./fax: 02/720.28.95
 Fax: 00 502 832.51.52
 E-mail: yucca@conexion.com.gt

JO MEUWISSEN

Alle verhuur
 Video-, klank- en lichtmateriaal
 Videoscermen tot 4 m
DISCOBAR EN CD'S
 met of zonder D.J.
KARAOKE (1.500 titels)

016/201.301

la carte.

In een drukke winkelstraat stapte een man uit zijn wagen, sluit zijn portier af en kijkt op zijn polshorloge. Vervolgens tuurt hij heel de straat rond en merkt opgetogen een restaurant op. Met zijn akentas onder de arm begeeft hij zich naar het restaurant en leest de aangeboden menu's en schotels aan het uitstraalraam. Hij stapt binnen en komt eerst in een voorportaal terecht waarachter zich een gang bevindt die naar het restaurant leidt. Groot is zijn verbazing wanneer in het voorportaal drie mannen aangewaggeld komen. De middelste man wordt voorgesleept door de twee anderen. Hun dassen hangen los, hun haar is verward en één van de twee buitenste mannen heeft zijn schoenen rond zijn nek hangen. De middelste van het drietal heeft een soepbord op het hoofd. Verbaasd kijkt de man hen na, heft zijn schouders op en gaat de gang binnen.

Op het einde van de gang steunt een andere klant met zijn twee handen tegen de muur en maakt gekke bewegingen! Stomverbaasd bekijkt de man de klant. Deze draait zich om en wendt zich tot hem. In zijn ogen bemerkt men alle symptomen van de waanzin. Hortend en stotend zegt hij: "Mijnheer... u... u... kunt nog gered worden! Verlaat onmiddellijk deze plaats of ook u bent... bent geknakt voor gans uw leven!" De man bekijkt de klant op een minachtende manier en antwoordt: "Zatlap!" Dan stapte de man het restaurant binnen, terwijl de andere nog roept: "Nee... nee... doe het niet!"

In het restaurant aangekomen, dat halfvol zit, kijkt hij rond en gaat naar een tafel aan de venster. Op de tafel staat een kleine vaas met bloemen. Wanneer hij plaats wil nemen wordt hij opgeschrikt door een stem die roept: "Goedendag mijnheer." Zo'n eigenaardig stemgeluid had hij nog nooit gehoord. Het was schrill, hoog en met een belachelijke toon, precies komende als uit een mislukte tekenfilm. De man knikt naar de toeg, neemt plaats en kijkt dan naar buiten. Een belachelijke en slecht-gesminkte dienaar komt naar zijn tafeltje, overhandigt hem een kaart en zegt met een keelgeluid dat door merg en been gaat: "Alstublieft mijnheer." De man schrikt, opent de kaart, bestudeert ze en legt ze terug voor zich neer. Dan neemt hij een folder uit zijn tas en bekijkt de foto's van de wapens die er op afgebeeld staan. Ondertussen hoort hij de stem van de dienaar die op korte afgebeten toon roept: "Coca! Stella! Tonic!" Dan roept ze monotoon: "Twee sandwiches kaas, één hesp, één américain, twee koffies en één sigaar!" Telkens hij haar stem hoort schrikt hij op en wordt hij steeds zenuwachtiger.

Dan komt de dienaar naar hem toe, merkt de geopende folder op en vraagt: "Mijnheer is wapenhandelaar zeker?" "Inderdaad mevrouw", antwoordt de man terwijl hij terug de kaart neemt en naar de soepen wijst. "Ik ga eerst een soepje nemen." De dienaar neemt notaboekje en pen en zegt: "Zeker mijnheer, wij hebben tomatensoep, erwtensoep, bonensoep, groentensoep, kervelsoep, ajuinsoep, champignonsoep, prei-soep, waterkerssoep, wortelsoep, kippe-soep, aspergesoep en vissoep. Als specialiteit hebben wij ossestaartsoep, kreeftsoep, goulashsoep..." De man probeert telkens iets te zeggen, maar krijgt er de kans niet toe. Terwijl hij zijn das losrukt en zijn hemd openzet, roept de dienaar naar de toog: "Patron, is er nog haaienvinnen-

soep?" "Ja Emérence, die is er nog", klinkt het antwoord van achter de toog. "En haaienvinnensoep is er ook nog, mijnheer", zegt de dienaar. Nu hij eindelijk de kans krijgt, antwoordt de man: "Tomatensoep alstublieft, mevrouw." "Tomatensoep mijnheer? Zeker mijnheer! Wil mijnheer tomatensoep gewoon of tomatensoep met room?" "Gewoon", zegt de man, bevend van de zenuwen. "Met of zonder balletjes, mijnheer?" "Zonder mevrouw", antwoordt de man terwijl hij zijn zweet afwist.

Vervolgens wijst hij naar de voorgerechten en zegt: "Als voorgerecht zou ik misschien..." "Als voorgerecht, mijnheer, hebben wij: toast champignons, toast kaviaar, toast américain, toast met Portugese sardienetjes, toast met gerookte zalm, toast ansjovis..." Met zijn wijsvinger naar haar gericht, probeert hij telkens iets te zeggen, maar tevergeefs! De dienaar raast onverbiddeijk door: "Crocque monsieur, garnalencocktail, krabcocktail, oesters, tomaat garnaal, Russisch ei, haringfilet..." "Toast kaviaar", zegt de man haastig. "Een toast kaviaar, mijnheer? Zeker, mijnheer! Wil mijnheer Russische kaviaar, Poolse kaviaar, Zweedse kaviaar of misschien..." "Russische", kreunt de man al half waanzinnig. "Mojente, mijnheer," zegt de dienaar. "Ik kom terstond terug om uw hoofdschotel te noteren, alsook uw gewenste drank."

De dienaar gaat naar de toog terwijl ze zegt: "Heren, merci!" Wanhopig steekt de man een sigaartje op, maar slaagt er niet in de vlam aan te steken, daar hij telkens opgeschrikt wordt door haar afgebeten gekir: "Coca, Stella, Spa... neen, een Spa heb ik gezegd, een Spa... of hebben jullie geen oren?" Bevend neemt de man zijn aansteker met beide handen vast en houdt hem strak voor zijn sigaartje. Dan loert hij angstvallig naar de dienaar en zijn gelaat klaart op: "Hemeltje, ze zwijgt!" Triomferend

wil hij het sigaartje aansteken, doch dan klinkt het als een donderslag: "Cola!" De man schrikt zo hevig dat het sigaartje in zijn neus terecht komt. Terwijl hij woedend het ding neergooit, roept de dienaar: "Twee sandwiches kaas, twee hesp, twee filters, twee tonic, twee Spa's en een supplement fritten." Moordlustig en knarsend tandend gluurt de man naar de dienaar. Wanneer hij een mannenstem hoort die roept: "Herhaal dat eens, Emérence, ik heb niet gevolgd", begint de man te wenen van ellende. Wanneer de dienaar de bestelling herhaalt, grijpt hij naar de vaas en drinkt het bloemenwater op.

De dienaar komt terug naar hem en schreeuwt ondertussen: "Heren, merci... ja, tot genoegen, heren!" Aan zijn tafeltje gekomen zegt ze: "Zo, hier ben ik dan terug. Wat mag ik u als drank brengen? U kunt wijn bestellen per glas, per halve karaf, per hele karaf, een halve of een hele fles. Wij hebben een chateau..." "Neen", zegt de man verward, "eerst de hoofdschotel alstublieft!", terwijl het zweet hem van het gelaat driipt. Hevig knipperend met de ogen en langzaam zinneloos wordend, zegt hij: "Ik zou graag een rumsteak hebben met..." "Een rumsteak voor mijnheer? Zeker mijnheer! Wil mijnheer hem bleu, seignante, a point of bien cuit?" "Seig... seig... seignante", brabbelt de man. "Zeker mijnheer, wij hebben een rumsteak tartaar, champignons, salade, rumsteak met peper gewoon, met groene peper geflambeerd, rumsteak ajun, provençal, mexicaïn, béarnaise, bordelaise, rumsteak choron, chasseur, rumsteak..." "Met... met... sal... ade!", schreeuwt de man wanhopig, "en... frietjes." "Frietjes mijnheer? Zeker mijnheer? Want buiten frietjes hebben we nog kroketten, gekookte aardappelen, gebakken aardappelen, puree, pommes allumettes en pomme paille!" "Frietjes, in hemelsnaam... dat zei ik toch!", jammert de man. De dien-

ster draait zich even om en hakkelt: "Au revoir, messieurs-dames, oui, oui, merci."

De man maakt een moordend gebaar achter haar rug en haar stem galmt verder: "Thank you fery smatch, ladies and gentlemen... yes, yes, goodbye!" De man kan niet meer! Zijn lichaam begint te schokken en zijn gelaat krijgt een monsterachtige uitdrukking. Met zijn handen maakt hij twee klauwen en bekijkt haar bloeddorstig. De dienaar kijkt terug om en zegt glimlachend: "Dus blijven het frietjes voor mijnheer? Zeker mijnheer! Als drank mag ik mijnheer aanbevelen: dé châteauneuf du Pape, chateau l'Estelle, chateau Le Couillon, chateau..."

Terwijl de dienaar onvermooid doorraast, krijgt de man zijn gelaat ineens een opgewekte uitdrukking. Totaal waanzinnig grijpt hij naar zijn akentas, haalt er een pistool uit en legt het op tafel. De dienaar schrikt op en zwijgt. Hysterisch van moordlust, met de ogen vol dierlijk genot maakt hij dezelfde gebaren als zij en boost hij haar stem na: "Ik kan u niet laten kiezen tussen een tank, een jachtgeweer, een Magnum, een Winchester, een Beretta of een machinegeweer, want ik heb slechts alleen dit pistool bij! Wilt u een kogel in de rug, in het voorhoofd, in uw hersenen, in uw hart of... gewoon in uw buik?" De dienaar kijkt hem vol paniek aan. Met een triomfantelijke grijns neemt de man het pistool in beide handen, bijt op zijn tanden en schiet haar neer! De dienaar zakt levenloos in elkaar.

Van overal klinkt er gejuich en handgeklap. Een man aan de toog roept hem vriendelijk toe: "Bravo, proficiat, mijnheer... al wat u gebruikt is voor mijn rekening!!!"

kruiswoord

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
1											
2											
3											
4											
5											
6											
7											
8											
9											
10											
11											

Horizontaal — 1 Groente — Grafopschrift 2 Gemeen, vulgair — Voetbalterm 3 Verlichting — Impressionistisch schilder 4 Peperwortel — Meisjesnaam 5 Watergeest — Familie-lid — Rivier 6 Vlaams dichter — Pers. vnv. 7 Weldra, spoedig 8 Grote kledingzaak — Rustig, zacht 9 Overdreven — Pers. vnv. — Epos van Troje 10 Vernieuwingsbeweging waar muziek in zit — Nuttigde 11 Tijdperk — Rivier bij Bordeaux.

Vertikaal — 1 Reeds — Surrealistisch schilder uit Brussel 2 Hekeldicht — Dwingeland 3 Verboden terrein voor VN-inspecteurs — Voorzetsel 4 Kluitenbreker — Zoogdier — Familielid 5 Kruid — Naar 6 Keertouw — Onderricht — Amerikaans soldaat 7 Nauw — Amusement 8 Luisterrijke partij — Plaatsje langs de Schelde 9 Wijnsoort — Afrikaans land 10 Gellede van Zeus — Heldendichten — Jongensnaam 11 Muziekinstrument — Gebaar.

Door Peter Mangelschots

kolofon

's Meiersstraat 5
3000 Leuven
Tel 016/22 44 38, Fax 016/22 01 03

Jaargang 24, Nummer 28
27 april 1998

Ver. uitg.: Bart Eeckhout
Hoofdredactie: Raf Gerits
Redaktiesekretaris: Bart Eeckhout

Redactie: Kristof Daniels, Benny Debruyne, Hans Declercq, Joost Helsen, Jeroen Lissens, Sofie Overstijns
Doka: Bart Andries, Dirk Bernard, Hans Declercq, Joost Helsen, Ivan Put
Medewerkers: Guido De Belder, Bart De Schrijver, Stefan Huber, Joris Janssens, Peter Mangelschots, Herman Pauwels, Olivier Remy
Layout en vormgeving: Dirk Bernard, An Bogman, Kristof Daniels, Hans Declercq, Filip De Keukeleere, Bart Eeckhout, Raf Gerits, Joost Helsen, Joris Janssens, Peter Mangelschots, Sofie Overstijns, Kristof Schuermans, Hans Vandenaebale, Eva Wittocx
DTP: Filip De Keukeleere, Hans Vandenaebale, Eva Wittocx
Spelling: Filip De Keukeleere, Eva Wittocx
Eindredactie: Kristof Daniels en Raf Gerits

Internet-Veto:
http://www.veto.student.kuleuven.ac.be
e-mail:
veto@veto.student.kuleuven.ac.be

Zetwerk en publiciteit:
Alfaset Leuven (016/22.04.66)
Drukkerij: Artoos (Kampenhout)
Oplage: 9000 eksemplaren
ISSN-nummer: 0773-5162

Abonnementen
Studenten: 250fr; niet-studenten: 350fr; buitenland: 700fr; steun vanaf 1000fr; over te schrijven op rek. nr. 001-0959719-77

Redactievergadering
iedere vrijdagmiddag om 16.00 u

Mee op avontuur

In een gekke bui kreeg een Leuvense duo het idee een ex-legervrachtwagen om te bouwen tot een volwaardig expeditievoertuig. Na maanden noeste arbeid is de vrachtwagen dan ook vertrekkenklaar, inclusief veldkeuken, slaapplaatsen, dakteras en cd-speler. De bedoeling is om met dit wegmonster door het Aziatische subkontinent te trekken. Op 24 mei vertrekt deze truck voor een 5-weekse overland tocht van op de Oude Markt te Leuven richting Delhi, India. Dit initiatief is het eerste Leuvense in zijn soort. De route gaat via Oost-Europa en Turkije dwars door de Iraanse woestijn en het Pakistaanse hooggebergte richting India. Onderweg wordt er gezocht naar de Ark van Noah op de Araratberg en ter compensatie van de jaarlijkse strandvakantie te Benidorm is er de mogelijkheid om in de Kaspische Zee te plonzen. Ook wordt bij een glaasje tee, vermits pintjes ten strengste verboden zijn in sommige Islamitische landen, uitgebreid kennisgemaakt met de talrijke nomadenstammen die het Iraanse laag- en Pakistaanse hoogland bevolken. Over avontuur gesproken: via de Khyber Pass, dwars door het tribaalgebied Baluchistan, richting Afgaanse grens of via de Karakorum Highway richting China krossen om uiteindelijk toch in India uit te komen... Eens in India trekken de avonturiers de hele zomer over de hoogste wegen ter wereld (5602 m) in het Himalayagebied Ladakh.

Als alles volgens plan verloopt, rijden de moedige bestuurders de truck in oktober terug richting Oude Markt. Inhaken en meerijden kan altijd op alle mogelijke tijdstippen en plaatsen... Dappere studenten, met of zonder tweede zit, zijn altijd welkom om zich (kosten delend) mee in dit avontuur te storten. Organisatie en info: Kateljne Vercaeren & Thieu Christis, 23.94.59.

STATIONSWERKEN

Vanaf maandag 27 april worden de fietsstallingen aan de linkerkant van het station (bussperrens) verschoven naar achter de Post. Op het Feest van de Arbeid begint de aannemer met werken aan dat deel van de stationsomgeving. De fietsstallingen zullen worden overgebracht naar de overdekte hangar én naar een niet-overdekte plaats achter de Post. Wie gewoon was daar zijn of haar fiets te parkeren, rijdt vanaf nu beter achter de Post binnen.

De fietsstallingen aan de achterkant van het station (ter hoogte van de tunnel) worden ook ontwordend en opnieuw ingeplant aan het voetgangersbrugje. Binnenkort verhuizen de fietsstallingen voraan de Post naar hogerop langs de Tiensevest. Als het Postgebouw binnenkort wordt opgeblazen, zal ook daar plaats zijn voor fietsparking.

We houden je op de hoogte. SIC (Sensibiliserings- en informatiecentrum)

Oplossingen schaakoefeningen:

1. Pf5+, exf5 2. Lc5 mat
2. 1. ... Dh3 2. Tg1, Th5 3. Pxf5, Dxf3 4. Tg2, Dxf2 mat
3. 1. Dc4 en nu 1. ... Dxc4 2. Th1+, Kg7 3. Th8 mat of 1. ... Df3 2. Dh4+, Dh5 3. Dxf5, gxf5 4. Tg7+, Kh8 5. Th6 mat
4. 1. Ld4+, Dxd4 (want als 1. ... Kxd4 dan 2. Pf3+) 2. Pb3+, Lxb3 3. Pe6+, Lxe6 pat
5. 1. Th3+, Kf4 (want na 1. ... Kf2 2. Th2 slaat wit de g-pion en kan zwart niet meer winnen, ook niet na 1. ... Kg4 2. Txf7) 2. Th4+, Kf5 3. Th5+, Kf6 en nu is het het moment 4. Th1 en na gxf1d (anders is Tg1 remise) is het pat
6. 1. Td5+, Kh4 (na 1. ... Kf4 2. Lh6+ wint wit de zwarte dame) 2. Th5+, gxf5 3. Lf6+, Dg5 4. Pf5 mat

32.30.39. Infohuis Stationswerken
29.24.65. Bondgenotenlaan 175.

Residenten gezocht

De huisvestingsdienst van de KU Leuven zoekt voor verschillende huizen van Studentenvoorzieningen een resident (m/v) of residentenpaar. Een resident staat in voor het aanbieden van een participatiestructuur aan de bewoners in het huis. Hij/zij bouwt een dagelijkse werking uit met de gangvergenwoordigers die de bewoners representeren en organiseert regelmatig bijeenkomsten van de bewonersraad, die voor iedereen van het huis toegankelijk is.

Een resident verzorgt de informatie aan de bewoners over alle diensten en initiatieven die met wonen te maken hebben. Hij ondersteunt bewonersactiviteiten die groepsvorming en het goed functioneren van het huis bevorderen. Hij/zij woont (met eventuele partner of gezin) in het huis, in een daartoe ingerichte kamer en appartement. Hij is daar frekwent en regelmatig aanwezig. Gratis woonst en nutsvoorzieningen worden als tegenprestatie aangeboden.

Kandidaten sturen curriculum vitae samen met een korte motivatie naar Studentenhuisvesting, Justus Lipsiuskollege, Minderbroederstraat 15, 3000 Leuven, vóór 1 mei 1998. Zij worden door een jury, bestaande uit de vrijgestelde van Sociale Raad, de directeur Studentenvoorzieningen en de directeur Studentenhuisvesting, uitgenodigd voor een interview en een gesprek in verband met de functie op 11 en 14 mei in de namiddag.

Sociale Raad verkies

Sociale Raad (Sora) is een van de geledingen van Loko (de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie). Sora houdt zich bezig met de sociale aspecten van het onderwijs en de democratisering ervan: het bestrijden van financiële, sociale en culturele drempels die het studeren voor sommigen moeilijk of onmogelijk maken. Voor haar werking zoekt Sora voor het academiejaar '98-'99 twee vrijgestelden en een voorzitter.

Een voorzitter (v/m): zijn taak bestaat erin de werking te coördineren, medewerkers en kringvergenwoordigers entoesiast te maken en de beslissingen van de Algemene Vergadering uit te voeren. Hij/zij werkt ook mee aan de inhoudelijke ondersteuning. De voorzitter is automatisch lid van de studentenfractie in en ondervoorzitter van de Raad voor Studentenvoorzie-

ningen van de KU Leuven. De verkiezing van de voorzitter gebeurt op de Algemene Vergadering van donderdag 30 april. De kandidaturen, vergezeld van een motivatiebrief en CV, moeten ingediend worden op Sora, ten laatste dezelfde dag om 17 uur. De kandidaten dienen aanwezig te zijn op de Algemene Vergadering die begint om 19u op Sociale Raad.

Twee vrijgestelden (v/m): zij zijn half-tijds betaalde en geëngageerde krachten. Hun taak bestaat erin Sora administratief en inhoudelijk te ondersteunen, het geheel mee te coördineren en in goede banen te leiden. Zij zetelen ook als waarnemer in de verschillende raden en organen waar Sora de Leuvense studenten in vertegenwoordigt. De verkiezing van de vrijgestelden gebeurt op de Algemene Vergadering van Sociale Raad van vrijdag 8 mei. De kandidaturen, vergezeld van een motivatiebrief en CV, moeten ingediend worden op Sora ten laatste dezelfde dag om 17 uur. De kandidaten dienen aanwezig te zijn op de Algemene Vergadering van 8 mei die begint om 20u30 op Sociale Raad. De uitslag wordt bekend gemaakt op de Algemene Vergadering van 13 april. Voor meer informatie kan je altijd terecht op Sociale Raad, 's Meiersstraat 5, 3000 Leuven. Tel: 22.95.41, of 32.37.89. Fax: 22.01.03 E-mail: sora@sora.student.kuleuven.ac.be.



vrije tribune

“Eén Belg op twee noemt zich racist”

Kort voor Kerstdag vorig jaar berichtte men dat, blijkens een onderzoek dat verricht werd voor rekening van de Europese commissie in Brussel, de meeste West-Europese racisten zijn, en dat de Belgen het hoogste scoren (er is geen onderscheid gemaakt tussen Walen en Vlamingen). Vanzelsprekend kunnen deze cijfers aangevochten worden, maar men kan moeilijk ontkennen dat een zekere sfeer onder de bevolking wordt weergegeven. Vertrekend van dit standpunt heeft dit schrijven twee betrachtingen: ten eerste, wat betekent de uitspraak van de Europese commissie, en ten tweede, wat zijn de oorzaken ervan? Ik eindig met een heel algemene kritiek.

Persoonlijk ben ik overtuigd dat indien men de echte betekenis van 'racisme' (= een superioriteitsgevoel op basis van huidskleur of een andere etnische verwantschap) handhaaft, een absolute minderheid Belgen zich zo zal noemen. Het probleem is dat men een pervers superioriteitsgevoel verward met de averse tegen een anti-racistisch establishment, of anders gezegd, een overgevoelige lobby die elke kritiek op niet-Europese vreemdelingen met de dooddoener 'racisme' aanvalt. Hun obsessioneel discours is de laatste jaren overheersend geweest in alle media. Men doorzoekt alle artikels, uitspraken en programma's op mogelijke 'diskriminerende' (in die zin het niet beantwoordende aan hun ideologische opvattingen daaromtrent) inhoud en pasten vervolgens een sensuur toe. Meer nog, de vreemdeling werd in een onschendbare slachtofferrol opgedrongen aan de inheemsen, waarbij men zelfs de indruk wekte meer affiniteit te hebben met de allochtonen als de eigen bevolking. Begrippen zoals multikulturalisme, 'blaming the victim', werden daarbij op de meest argumentloze manier gepropageerd. Het is een puur principieel denken dat in de meeste gevallen nog niet het nivo van een godsdienstles in het secundair overstijgt. De enige die er eigenlijk nog aan ontbreken zijn Bond Zonder Naam.

Universeel

Hier ligt volgens mij de hoofdredene die het resultaat van de enquête heeft beïnvloed. Een voorname uitgangspunt hierbij moet zijn dat de behoefte aan etnische samenhang kenmerkend is aan alle volkeren en tijden. Dit is zo universeel dat men bijna mag spreken van een natuurwet. Doordat het cultureel-politiek establishment van vandaag geen onderscheid heeft weten te maken tussen dit natuurlijk gedragspatroon en de foute excessen daarvan (dr. Balkan) heeft men mensen gekulpubiliseerd omwille van een houding die ze

instinctmatig niet als verkeerd aanvoelen. Zo verliest men natuurlijk onmiddellijk zijn geloofwaardigheid, en creëert men een tegenreactie. Met andere woorden, al was het nog zo goed bedoeld, de ware oorzaken van 'racistisch' België liggen voor een groot stuk bij onze eigen antiracistische intelligentia en media.

Het zou oneerlijk zijn om niet een aantal andere factoren te erkennen, waarvan de sociale achterstand van de Noord-Afrikaanse allochtonen, en ten tweede, hun agressieve houding, de belangrijkste zijn. Het is echter mijn visie dat ons hierboven beschreven establishment voor het eerste de verkeerde oplossingen aanbrengt en voor het tweede helemaal geen. Voor het tweede punt, met name de diepere wortels van deze stroming, wil ik verwijzen naar de Franse filosoof Finkielkraut (in 'De verloren beschaving'). Volgens hem zijn de intellectuelen sinds '40-'45 hervallen in een plat anti-nationalisme door heel de oorlog ideologisch te reduceren tot een vlaag daarvan. Op lange termijn sloeg dit zelfs om in een anti-'rechtse' sfeer omdat deze retoriek werd overgenomen vanuit een overwegend 'linkse' hoek. Dit werkt tot op de dag van vandaag door, waar eens de katholieken dreigden met het helle vuur, proberen nu progressieve lobby's met de Auschwitzgruwel en het spook van extreem-rechts een zekere moraal af te dwingen. Vroeger moest men zich als het ware schuldig voelen bij voorhuwelijkse betrekkingen, en nu bij kritiek op heersende tolerantie tegenover migranten en andere minderheden. Het 'etnisch taboe', zoals de Nederlandse socioloog Vuisje (in 'Korrek') het noemt, is op deze manier duidelijk het nieuwe heilig huisje van de hedendaagse, West-Europese intellectuele wereld.

Weerzin

Natuurlijk is een tolerantie-etiek belangrijk maar als deze, net zoals elke moraal trouwens, zich niet enige pragmatiek kan aanmeten, doet ze natuurlijk meer kwaad dan goed. Door de weerzin van de bevolking tegen totaal onvoorberede migraties en hun gevolgen te banaliseren (en te veroordelen) heeft zij in de eerste plaats een tegenovergestelde reactie gekweekt dan diegene die ze wou bereiken. Het was dwaas om hierbij in een redenering van het helend vlak de oorlog en zijn excessen als maatstaf te nemen van tegenwoordige situaties, maar zo is het helaas steeds opnieuw gebeurd.

Eigenlijk is dat de grote schijnheiligheid van heel het migrantendebat: men durft niet te erkennen dat er zoiets bestaat als het eigen volk met

een eigen identiteit, enkel en alleen uit angst om in de kaart te spelen van extremisten als het Vlaams blok. Deze houding is volledig te begrijpen maar tot spijt van wie het benijdt, de eigen etnien met bijbehorende culturele identiteit blijven één van de belangrijkste factoren in ons aller menselijk gedrag. Indien men er iets meer rekening mee had gehouden, waren er nu in de eerste plaats geen problemen met het (overigens steeds doodgezwegen) Blok. Ten slot van rekening, een Marokkaan of een Marokkaan van Belgische afkomst komt etnisch gezien op hetzelfde neer, zowel voor hen als voor ons, zowel nu als binnen honderd jaar. (cf. Amerika, waar zwarten in de eerste plaats zichzelf Afro-Amerikaan voelen) Dat onze hoofdstad en andere grote steden een zeker aantal allochtonen hebben is kenmerkend voor alle tijden en culturen en heeft onbetwistbaar een grote sjarme, maar men moet dan ook kunnen toegeven dat het juist de sjarme is van een provincie-stadje (Leuven bijvoorbeeld) dat er geen te vinden zijn. Vroeger waren niet-Europese vreemdelingen een curiositeit, nu zijn ze alom tegenwoordig in vele straatbeelden, en dat geeft sommigen een bedreigend gevoel, of op zijn minst onbehagen. Zoiets is een fout die kon vermeden worden, want de meerderheid hoorde hier in de eerste plaats niet te zijn.

Frieten

Men mag mijn pleidooi niet verkeerd interpreteren als een verdediging van het nationalisme, laat staan als één van zijn meest krankzinnige vertegenwoordigers in ons land: het Vlaams Blok. Ik vind gevoerd dat men hen in deze kontekst enkel kan veroordelen voor hun uiterst geweldadige en ondemocratische oplossingen, maar niet voor het discours dat ze bespelen, al is hun benadering daarvan totaal absurd. Toch zou men kunnen verwachten dat intelligentia dat ze het leven in zijn hoedanigheid kunnen aanvaarden, om van daaruit vertrekend, zowel effecten te berekenen als te voorkomen. Ondertussen kan op dit vlak een zeker politiek denken zijn failliet maar niet inzien, integendeel, het blijft nog hardnekkiger dezelfde weg opgaan en probeert tevergeefs de brokken te lijmen met hun opgefokte verdraagzaamheidskultus. Naievelingen zoals Agalev verkondigen zelfs de volslagen absurditeit dat gelijk welke vreemdeling die gedurende vijf jaar verblijft op ons grondgebied, recht heeft op stemrecht. Waaron niet elke week een gratis zak frieten erbij?

Mark de Bruyne,
derde, Geneeskunde

zoekertjes

- √ Wie heeft mijn codex op de laatste Bioskantus gezien? De vinder krijgt een gloednieuwe codex. Zich wenden tot Herman Pauwels ('s Meiersstraat 5)
- √ Lieveke, was de verse ambachtelijke calorierijke Amsterdamse Brownie lekker? Mosj.
- √ Kris Rosselle, Hof Ter Bekeleen 12, 3020 Winksele, tikt je gezicht van papier. Vraag het haar zelf op 016/20.70.77.
- √ Crimen houdt wél van het VRG
- √ Gezocht: profden die nu reeds eksamineren?
- √ Gevonden: profden die nu wel al willen buizen.
- √ X stelt zich kandidaat als hoofdredacteur van Veto, stemming nu woensdag om 20u in de lokalen van Veto.
- √ De Club is kampioen. Blauw en zwart.
- √ De Club en zwart. Bruges, Bruges FC.
- √ Sofie, Isabel en Barbie steunen Anemie van 't Stuc-onthaal in haar strijd voor het recht op 5 dagen vakantie in juni.
- √ Lieven: grote kuis op 1/5 door hele B.D. om 12u
- √ Barbelle, Meet the Feebles zal niet meer voor dit jaar zijn, maar wel Zombie als uwe Nicola 's wil thuis zijn.
- √ X eist dat hij opgenomen wordt in de Kolofon van Veto onder rubriek 'zoekertjes'
- √ Gezocht: voetballers voor de nationale ploeg. Er zijn er namelijk drie ontsnapt.
- √ Wim van 't Stuc-onthaal wordt vriendelijk verzocht om vanaf deze week niet meer ziek te zijn, zodat Anemie geen honger meer hoeft te lijden.
- √ Marsmannetjes, ufo's, invasie, intermenselijke ruimterelzen, m.a.w. golden-oldies-sciencefiction in AV 01.12 op donderdag 30 april om 20u.
- √ Aan alle ekonomen: gebruik uw verstand, studeer recht!

- √ Hallo, mijn naam is mevrouw Villays en ik ben mijn vloeibare spaghetti verloren in de Standonckstraat. Kan me iemand helpen ze terug te vinden. De eerlijke vinder krijgt een fles rosé.
- √ Dank je, Franky.
- √ Ik heb last van postpauzeaksemstress. Ben ik nu zwanger?
- √ Gevangenenbeleid in België: vluchten is geen misdrijf.
- √ Loosy Tunes op donderdag 7 mei in Rumba: Psychedelisch gitaargeweld van Kyuss, Tool, Monster Magnet, Motorpsycho en nog veel meer van dit fraais.
- √ Ekslusieve info: volgende groepen zullen aantreden op Pukkelpop: Tony & the ants, Thomas Mees & friends (een éénpoppige bezetting met basklanken) en last but not least Fin de Siècle.
- √ Leve 1 mei. Leve X.
- √ Volgende week bij Acco: 'From zero to hero', een biografie van Louis Tobback.
- √ X'en aller landen tot de eindstrijd bereid en we zullen heersen wereldwijd



Tikkantoor Devano
016/490.890

Tekstverwerking * Laserprinting
Lay-out * Tekstbrengr
Boeken, tijdschriften, cursussen, thesissen,.....

Gespecialiseerd in wetenschappelijke materies
Professionele aanpak
Jarenlange ervaring

T. & K. Van Nooten-Dehaes
Lodewijk van Velthemstraat 31
3020 Herent (Veltem-Beisem)

- √ Waar zijn de Proms gebleven?
- √ Valerie zoekt nog steeds jonge puppies.
- √ Volgende week in Veto een eksklusieve reportage over X.
- √ Romania zoekt bekwame strijdkrachten om Germania binnen te vallen. If you have a problem...
- √ MLB verzamelt vrijdag 1 mei om 10u aan het station van Leuven om in groep naar het mei feest te gaan aan de VUB.
- √ Volgende week in de Alma: Joyce de Troch op zijn hondjes
- √ Nieuwe bijtellen van 500-BF zijn reeds beschikbaar in de meeste banken. De oude zijn nog steeds tegen een goedkoop prijsje in te ruilen op de Vaartstraat 19 bij Luc Pellekens.
- √ Volgend passage is gepikt uit het verslag van de visietiekmissie over de toestand van de KUL-gebouwen: "De orde en netheid van het gebouw gelegen aan de Tiensestraat 53 is voor verbetering vatbaar. Regelmatig opruimen van afval en verpakkingen, een goede stapeling en het vrij houden van de doorgangen bevordert de efficiëntie en vermindert de kans op ongevallen." WIE zal hier iets aan doen?
- √ Gezocht: ambitieuze geesten die volgend jaar willen meewerken aan een grootschalig project namelijk muziek schrijven op een stomme film. Heb je bangelijke gedachtenstro-

- mingen - memoriseer 095/44 03 20
- √ Gezocht: burgemeester voor Leuven centraal.
- √ Mijn hartwens: met Dutroux verstopperje spelen...
- √ Dolfijn speelt aan.
- √ Paul Marchal maakt filmdebuut: U.S. Marchal.
- √ Oasis's "Be here now" sucks
- √ Bent u op zoek naar geld, schrijf u volgend jaar in als student bij de KUL zonder te betalen en schrijf u terug uit en vraag uw inschrijfgeld terug.
- √ Liefste Katrjn, ti amo, marito, chi sa?...zeg maar dat Schur het gezegd heeft.
- √ Ulrike's Dream, Demo out now: Burn the European Swastika. 100 BF contact: JH Clockwork
- √ Gezocht: nota's van Fiskaal Recht voor Luc Poelmans
- √ Introductie in Japanese Cult Cinema op dinsdag 5 mei om 20u in AV 01.12.
- √ Gezocht nota's van Arbeidsrecht voor Lucas, de apostel
- √ Volgende week, graag reakties op volgende uitspraken: "De Boule is een hoerentent, ik ga naar de Rodin's" of "Het presidiumleven is enkel voor CV-jagertjes".



WIE VAN DE DRIE??

Tiensestraat 118 Tel: 23.70.30 Ma.-Do. 9 - 22u. Vr. 9 - 20u. Zat. 10 - 17u.	Tiensestraat 88 Tel: 23.70.02 Ma.-Vr. 9 - 19u.	Naamsestraat 115 Tel: 23.70.08 Ma.-Vr. 9 - 19u. Zat. 10 - 17u.
---------------------------------------------------------------------------------------------	----------------------------------------------------------	-----------------------------------------------------------------------------

aangepaste uren tijdens KUL vakantieperiodes

agenda & ad valvas

DOOR KRISTOF SCHUERMANS

DINSDAG

- 19.00 u **LEZING** 'Solliciteren - Training', in het Atrechtcollege, org. Koördinatiecommissie Plaatsingshulp.
- 19.00 u **DEBAT** 'Tweestrijd: Weg met de auto?' en 'Vervoersarmoede, een nieuwe ongelijkheid?', in MTC 00.10, org. Sociale Raad in samenwerking met Sic en Velo.
- 20.00 u **KONSERT** van het solidariteitskoor Caminhandu l.v.v. Vredeselanden, in de St.-Geertruikerk, Halfmaartstraat, toeg. 150/200.
- 20.00 u **TEATER** Blauwe Maandag Compagnie speelt 'Voor het pensioen', in de Stadsschouwburg, Leuven, toeg. 150/500.
- 20.00 u **VOORDRACHT** door André Van de Putte, hoogleraar KU Leuven over Machiavelli, Harrington en Rousseau en de republikeinse vrijheid en politieke participatie, in het C.C. Oratorienhof, Mechelsestraat 111, org. Masereelfonds Leuven.
- 20.00 u **TEATER** Firma Riex Swarte speelt 'Alice', in het Wagehuys, Brusselsestraat 63, toeg. 350.
- 20.00 u **TEATER** Teaterfestival: onderSTAGEments, in Vlamingenstraat 83, toeg. 100/250, org. Kultuurraad.
- 20.00 u **TEATER** UnderSTAGEments-teaterfestival: Benjamin Seruc: 'Bloemetje', in Vlamingenstraat 83, toeg. 100/150, org. Kultuurraad.
- 21.00 u **TEATER** UnderSTAGEments-teaterfestival: Gert Decraene: 'Waar is de vis?', in Vlamingenstraat 83, toeg. 100/150, org. Kultuurraad.
- 21.20 u **KONSERT** UnderSTAGEments-teaterfestival: 'Das Pop', in Stucbar, toeg. 100/150, org. Kultuurraad.
- 22.00 u **FUIF** UnderSTAGEments, in Stucbar.
- 22.00 u **TEATER** UnderSTAGEments-teaterfestival: free podium 'To the Bone', in Vlamingenstraat 83, toeg. 100/150, org. Kultuurraad.
- 22.30 u **FILM** Afrika Filmfestival: 'Clando', in Supercity, toeg. 100/150, org. Derdewereldraad ism Stuc en Supercity.
- 22.30 u **FILM** Afrika Filmfestival: 'Touki Bouki', in Supercity, toeg. 100/150, org. Derdewereldraad ism Stuc en Supercity.

22.30 u **FILM** Afrika Filmfestival: 'Hyènes', in Supercity, toeg. 100/150, org. Derdewereldraad ism Stuc en Supercity.

WOENSDAG

- 10.00 u **MINI-PARKING-VOETBAL** op de parking van Alma II - Faculteit Sociale Wetenschappen.
- 12.15 u **FIETSTOCHTJES** Vertrek van Ladezeplein en van Kasteel van Arenberg, org. Werkgroep mobiliteit van het LBC-NVK.
- 14.00 u **FILM** 'Paris interdit van Jean-Louis Van Belle', in het Vlaams Filmmuseum en -archief, Vanderkelenstraat 30, toeg. 20.
- 16.00 u **ZBRAPADENACTIE** 'Een half uurtje adempauze', in de inkomhal van Alma II.
- 20.00 u **TEATER** Blauwe Maandag Compagnie speelt 'Voor het pensioen', in de Stadsschouwburg, Leuven, toeg. 150/500.
- 20.00 u **FILM** 'Paris interdit van Jean-Louis Van Belle', in het Vlaams Filmmuseum en -archief, Vanderkelenstraat 30, toeg. 20.
- 20.00 u **TEATER** Firma Riex Swarte speelt 'Alice', in het Wagehuys, Brusselsestraat 63, toeg. 350.
- 20.30 u **DEBAT/VIDEO/LITERATUUR** SAMPEL stelt voor 'Alt Ctrl Delete & Tumor', in de Stuczaal (Van Evenstraat, 2d), toeg. 200/350, org. Stuc.
- 20.30 u **TEATER** 'Barre land speelt Faust II', een inleiding op de voorstelling om 19u45 in het foyer, in Vlamingenstraat 83, toeg. 200/350, org. Stuc.

DONDERDAG

- 09.00 u **STUDIEDAG** 'Levenslang Leren: Universitaire permanente vorming op de drempel van de 21ste eeuw', in de promotiezaal Universiteitshal KU Leuven, Naamsestraat 22, toeg. 3000/4000, org. KU Leuven, LINOV en dienst universitaire permanente vorming.
- 12.15 u **KONGRES** Secretariaatsbeheer van de Ekonomische Hogeschool Heverlee (KHL) met als thema 'Relationele en professionele vaardigheden in het beroep van de secretaresse en de vertaler', in het Brembergcentrum, Bremberg 1, Haasrode, org. KHL (departement economische hogeschool).

- 20.30 u **KONSERT** '16-17 & Vandal X', in Stuczaal, toeg. 200/350, org. Stuc.
- 20.30 u **TEATER** 'Barre land speelt Faust II', een inleiding op de voorstelling om 19u45 in het foyer, in Vlamingenstraat 83, toeg. 200/350, org. Stuc.
- 22.00 u **RADIO** Programma voor holebi's (Anders gestemd), in Radio Contact (103.8).

VRIJDAG

- 14.00 u **OPENDEUR** van het Lemmensinstituut, in het Lemmensinstituut, Herestraat 53, Leuven.

ZATERDAG

- 20.00 u **ABDIJKONSERT** 'Het Leuvense dansboek - Petrus Phaleusius', in de Predikherenkerk, toeg. 450/500.
- 23.00 u **FUIF** 'Fiesta 100% Latino met DJ's Roberto y Joao', in de Rumba, Kiekenstraat 6.

ZONDAG

- 11.00 u **FEEST VRIJZINNIGE JEUGD** 'Samen sterk, samen vrij', in C.C. De Minnepoort, K. Albertlaan 52, org. Oudervereniging voor de Moraal/ Humanistische Verbond.
- 15.00 u **RONDLEIDING** in het stedelijk museum Vander Kelen-Mertens (start ontvangsthalie van het museum), toeg. gratis voor in-

- woners / 50 voor bezoekers, org. Koninklijke Leuvense Gidsenbond.
- 17.00 u **DEBAT** LikOpStuk: 'Electronics on my mind', in de Stucbar en op radio Scorpio, org. Stuc.
- 20.00 u **FILM** NEW HARVEST: 'Voyage au début du monde' van Marcello Mastroianni, in de Stuczaal, Van Evenstraat 2d, toeg. 100/175, org. Stuc.
- 22.00 u **KONSERT** Jazz op zondag, in Stuczaal, toeg. gratis, org. Stuc.

MAANDAG

- 20.00 u **FILM** Filmfun: 'Zemlja' (Aleksandr Dovzhenko), in de Stuczaal, Van Evenstraat 2d, toeg. 100/175, org. Stuc.
- 20.00 u **SPAGHETTI-AVOND**, in de Universitaire Parochie, Jan Stasstraat 2, org. Goede Spoor-jongeren.
- 20.00 u **TEATER** Het gevolg speelt 'Aan de eind van de aspergetijd', in het Wagehuys, Brusselsestraat 63, toeg. 450.
- 20.30 u **TEATER** Facit speelt 'Het land in mij (voorheen Global best)', in Vlamingenstraat 83, toeg. 200/350.
- 22.30 u **FILM** NEW HARVEST: 'Voyage au début du monde' van Marcello Mastroianni, in de Stuczaal, Van Evenstraat 2d, toeg. 100/175, org. Stuc.

Ekonomika

- 29/04 om 18.00 u: 'Alle ekonomen welkom!', in de Dulc.
- 29/04 om 20.00 u: bestuursvergadering Ekonomikabar, in de Ekonomika-bar.

Historia

- 27/04 om 20.00 u: Verkiezingen, gevolgd door vat in de fak, in Hal Erasmusgebouw.
- 27/04 om 20.00 u: Verkiezingsdebat, in MSI.

Klio

- 29/04 om 21.00 u: Evaluatie PV, gevolgd

door start PV in 's Meiersstraat 5.

Merkator

- 29/04 om 22.00 u: Discoufui, in 't Plectrum.

NFK

- 28/04 om 11.00 u: minivoetbal parking pol'soc.
- 28/04 om 23.00 u, in de Biertuin: optredens, vat en (wie weet?) machts-overdracht.

VTK

- 27/04 Afzuip 't Elixir, met beursp

Welkom in Absurdistan

Ken je crimineel



isschien hadden we er beter over gezwezen, maar ook wij ontsnappen (héhé) niet aan de hype. Marc Dutroux had precies drie uur nodig om te bereiken wat Bert Anciaux nog niet lukt met twee partijen: twee ministers ontslaan zonder dat ze iets misdaan hebben, de nieuwe politieke kultuur est arrivé. Wat zeggen we, als Waal twee Vlaamse ministers ontslaan, kwa kaakslag kan dat tellen. Wie is die man, die de naam van ons land verder uitdroeg dan K's Choice en Soeur Sourire samen? Veto stelt Hem en Zijn Affaire voor middels twaalf vragen. Zo kun je er jezelf van vergewissen dat je het Gezicht van het Kwaad echt kent. Opdat dit nooit meer gebeure!

Vraag 1: Waarom liet Dutroux zich een tijd geleden ostentatief op de grond vallen voor het oog van de kamera's?

- a.: Hij wilde nog een kelder graven.
- b.: Hij ziet zichzelf als slachtoffer en wilde medelijden opwekken.
- c.: Volgens de middeleeuwse literatuur moet de duivel een fysiek mankement hebben.
- d.: Hij dacht dat er een kind op de grond lag.

Vraag 2: In welke chronologisch opeenvolgende verschijningsvormen kwam het Monster tot ons?

- a.: met snor - met baard - met baard en bril - met snor (bis)
- b.: met snor - met baard en bril - met baard - met snor en bril
- c.: met snor - met baard - met politiekepi - met snor (bis)
- d.: met bokkenpoten - met zwavelgeur - met staart - met pek en veren

Vraag 3: Wie ging met de primeur lopen van de ontsnapping van Dutroux?

- a.: De twee rijkswachters in Neufchâteau
- b.: XI
- c.: Radio Contact
- d.: Radio Mille Colinnes

Vraag 4: Wie moet er volgens Claude Eerdekens (PS) opstappen?

- a.: De reizigers voor Hasselt en Genk (in de laatste wagon)
- b.: De Luikse magistratuur, benoemd door Claude Eerdekens (PS)
- c.: Marc Dutroux
- d.: Willy Deridder, rijkswacht-sjef

Vraag 5: Il l'a violée combien de fois? (volgens moeder Delhez)

- a.: Deux fois
- b.: Trois fois
- c.: Quatre fois
- d.: Cinq fois

Vraag 6: Met welke vluchtwagen ging Dutroux er vandoor?

- a.: Renault Clio
- b.: Renault Safrane
- c.: Renault Mégane
- d.: Renault Vilvoorde

Vraag 7: Wat riep de onfortuinlijke

rijkswachter toen Dutroux wegvluchtte?

- a.: "Mijnheer uw gedrag is onbetamelijk. Het hele land zal u hiervoor veroordelen."
- b.: "Stop, in the name of love"
- c.: "Au secours, A l'aide"
- d.: "Halt, ongelukkige, uw geweer is niet geladen"

Vraag 8: Dutroux sloeg één rijkswachter neer, maar waar was de tweede?

- a.: Een dossier gaan ophalen

b.: Hij had zijn politieke verantwoordelijkheid opgenomen

c.: Tja, op een dag vind je de job van je leven en dan ben je weg natuurlijk

d.: Ontsnapt

Vraag 9: Wat zei de dame tegen Dutroux toen die haar wou opeiste om te vluchten?

- a.: "Is dat een revolver in uw broek, of ben je gewoon blij om mij te zien?"
- b.: Niets, anders had het wel in Het Laatste Nieuws gestaan
- c.: "Neem me mee. Ik volg je tot het einde van de wereld"
- d.: "Ik ken u van TV, maar uw naam ontsnapt mij"

Vraag 10: Welke nieuwe behandeling krijgt Dutroux nu?

- a.: Een massage plus sauna, body-peeling en een knip- en scheerbeurt
- b.: Hij moet zijn dossier in de gevangenis inkijken
- c.: Hij moet zijn sipiers om de twaalf minuten waken
- d.: Hij moet een cursus "overleven in de vrije natuur" volgen

Vraag 11: Wat is de politieke konklusie van het Vlaams Blok naar aanleiding van de gebeurtenissen?

- a.: Politieke konklusie? Van het Vlaams Blok?
- b.: Alle criminelen weer naar hun land van herkomst
- c.: Federalisering van de boswacht
- d.: "Het gaat ons om de kinderen" (dixit Xavier Buisseret)

Vraag 12: Hoe is dit in godsnaam mogelijk?

- a.: Er is niets gebeurd. (officiële rijkswacht-policy)
- b.: Wie had in 1966 gedacht dat ze ooit op de maan zouden lopen? (Ze hebben nooit op de maan gelopen, nvdv).
- c.: De ontsnapping is een extreem-rechts samenzwering gericht tegen de staatsorde (deze week in Humo)
- d.: Ach, is het al geen wonder dat hij een jaar vast heeft gezeten?

De Veto-redactie, die hieruit haar politieke konklusies zal trekken.

Oplösungen: (b/a/c/d/b/c/c/a/b/b/a/d)

Verklaring: Alle 12 juist. Proficiat. U bent een voorbeeldige lezer van de vakliteratuur kwa Dutroux. Nog

veel plezier met uw abonnement op het Laatste Nieuws

6-11 juist: Uw PNPB-partijkaart ligt klaar. 1-5 juist: U bent de tipische modale Belg, die wel de klok heeft horen luiden maar die nog niet weet waar het eigenlijk over gaat 0 juist: U heeft er nog altijd niks van begrepen. Geen nood, een vakature bij de rijkswacht van Neufchâteau ligt op u te wachten.

Schiftingsvraag: Gesteld dat Marc Dutroux de afstand van de zaal waaruit hij ontsnapte tot aan de plaats waar hij een vluchtauto opscharrelde (972,3 m) aflegde met een snelheid van gemiddeld 19,6 km/ uur (rugwind 2,5 m/ sec) en met een gemiddeld dalingspercentage 6,66 %. Gesteld dat het de vluchteling een kwart van dezelfde tijd als hierboven berekend kost om een wagen tot stilstand te brengen, de bestuurster (78 kg, voor 1,82 m) uit de wagen te sleuren en zelf in te stappen. Gesteld dat de vluchtwagen een Franse diesel is die optrekt van 0 tot 100 km/ uur in 13,98 sec. Gesteld dat de vluchtroete richting Frankrijk over een parcours loopt waarbij de auto op de dalende stroken (11/23) 160 km/ uur gemiddeld haalt, op de stijgende (10/23) 120 km/ uur en in de bochten (2/23) 80 km/ uur. Gesteld dat het zevenendertig minuten duurt om de grensposten (op 26, 89 km van de plaats van vertrek) te verwtichten van de vlucht. Hoe ver zou Marc Dutroux dan geraakt zijn op het moment waarop hij nu gevat werd (= 15 keer de tijd nodig om van in de zaal tot aan het vertrek van de auto te komen (zie eerdere berekening)). Tip: in werkelijkheid legde hij 12 kilometer af. Oplösing — uitgedrukt in kilometer en meter — binnenbrengen bij Veto, 's Meiersstraat 5, Leuven (veto@veto.student.kuleuven.ac.be).

De eerste met de juiste oplossing krijgt onze promo-CD van K's Choice, 'Paradise in Me'.

